

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla fragmentu obrębu Guzki, gmina Biała Piska

Opracowanie:

tel. (+48) 61 307 03 53

e-mail: biuro@konceptpracownia.pl

www.konceptpracownia.pl

mgr Michał Chlebowski
inż. Wojciech Michalski

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zachodniej Okręgowej
Izby Urbanistów Z-561

Wojciech Michalski
Wojciech Michalski

Poznań – Biała Piska, 8 kwietnia 2025 r.

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	3
1.1. Podstawa formalno-prawna	3
1.2. Cel sporządzenia prognozy	3
1.3. Zawartość prognozy	3
2. Metoda opracowania	5
3. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	6
4. Charakterystyka gminy Biała Piska wraz z charakterystyką i stanem jej środowiska przyrodniczego	8
4.3. Wody powierzchniowe i podziemne	13
4.4. Obszary chronione	16
5. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem	19
5.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego	19
5.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	21
5.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	22
5.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o <i>ochronie przyrody</i>	26
6. Przewidywane oddziaływanie na środowisko i jego elementy	29
6.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę	31
6.2. Wpływ na ludzi	33
6.3. Wpływ na wodę	34
6.4. Wpływ na powietrze	35
6.5. Wpływ na powierzchnię ziemi	36
6.6. Wpływ na krajobraz	36
6.7. Wpływ na klimat	37
6.8. Wpływ na zasoby naturalne	37
6.9. Wpływ na zabytki	38
6.10. Wpływ na dobra materialne	38
6.11. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	38
7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	39
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000	40
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu ponadlokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	42
10. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	44
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	45
12. Podsumowanie, wnioski, zalecenia	45
13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	46

1. Wstęp

1.1. Podstawa formalno-prawna

Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zmianami).

Prognozę sporządza się obligatoryjnie do każdego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz każdej zmiany planu, za wyjątkiem sytuacji gdy wprowadza się niewielkie modyfikacje przyjętego dokumentu i organ sporządzający mpzp uzyska uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego na odstępnie od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy zostały określone jako pełne. Wyżej wymieniony zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie określany jest na podstawie art. 51 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zmianami).

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko do tego aktu prawa miejscowego nałożony jest także przez ustawę z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zmianami).

W analizowanym przypadku prognoza dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu Guzki, gmina Biała Piska.

1.2. Cel sporządzenia prognozy

Celem opracowania prognozy jest identyfikacja wpływu projektowanych rozwiązań planistycznych na środowisko przyrodnicze oraz ocena skuteczności przyjętych rozwiązań proekologicznych zawartych w miejscowym planie.

Prognozy oddziaływania na środowisko pozwalają uświadomić mieszkańcom gminy i przedstawicielom samorządu terytorialnego środowiskowe aspekty planowanego rozwoju, a organom administracyjnym winny ułatwiać rozstrzyganie o zgodności ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z prawem.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest także istotną częścią strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Na jej podstawie wydawana jest opinia odpowiednich instytucji odpowiedzialnych za opiniowanie i uzgadnianie projektu miejscowego planu.

1.3. Zawartość prognozy

Zakres i stopień szczegółowości prognozy dla przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został określony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Piszku na etapie przystąpienia do sporządzenia projektu miejscowego planu. Niniejsza prognoza została sporządzona w pełnym zakresie zgodnie z ustawą *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Według zapisów tej ustawy prognoza oddziaływania na

środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

W prognozie uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem planu. W przypadku projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą to być prognozy oddziaływania na środowisko dla studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub dotychczas obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego znajdujących się na terenie opracowania albo w jego sąsiedztwie.

2. Metoda opracowania

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równolegle do toku sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem opracowania.

Pierwszym etapem była inwentaryzacja urbanistyczna obszaru objętego planem. Dokonano wizji terenu oraz analizy odpowiednich materiałów (w tym: zdjęć satelitarnych, lotniczych, map) przedstawiających stan istniejący zagospodarowania i zabudowy, a także terenów niezabudowanych, w tym zieleni oraz występujących roślin i zwierząt, aby jak najbardziej szczegółowego scharakteryzować dany teren, jego środowisko przyrodnicze oraz powiązania z otoczeniem.

Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (w tym także środowiskowe) oraz zalecany kierunek rozwoju przestrzennego (głównie uwarunkowania i kierunki rozwoju zapisane i przedstawione w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy). W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska (oraz poszczególnych jego elementów) posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska, a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub w przypadku ich braku, pośrednio do analizowanego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co jest pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia poszczególnych elementów środowiska na terenie objętym opracowaniem.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła (w tym źródła internetowe) oraz akty prawne:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. 2024 poz. 1478 ze zmianami);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. 2024 r. poz. 54 ze zmianami);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w *sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zmianami);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2023 r. zmieniające rozporządzenie w *sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1724);

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000;
- Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za rok 2023, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie;
- www.psh.gov.pl – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- geoportal.pgi.gov.pl – Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy;
- btsearch.pl – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- www.geoportal.gov.pl – Geoportal;
- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
- Kondracki J., 1994: *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa;
- Matuszkiewicz J.M., 1993, *Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski*, Prace Geograficzne IGiPZ PAN, 158;
- Ewidencja gruntów i budynków gminy Biała Piska.

3. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Ustalenia, które powinny się znaleźć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zawarte są w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Plan obejmuje trzy obszary w obrębie geodezyjnym Guzki, w gminie Biała Piska, o łącznej powierzchni około 82,6 ha, którego granice określono w części graficznej planu.

Do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przystąpiono przede wszystkim w celu umożliwienia realizacji elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 500 kW.

W chwili obecnej w granicach przedmiotowych obszarów nie obowiązują zapisy żadnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Docelowy sposób zagospodarowania terenów objętych niniejszą uchwałą nie będzie zgodny z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, w którym dla działek objętych opracowaniem określono kierunki zagospodarowania przede wszystkim jako tereny rolnicze, a lokalnie jako lasy.

Pomimo przeznaczenia określonego w studium, zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) wyłączony został obowiązek sporządzenia przez Burmistrza projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnego z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy m.in. w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz ich stref ochronnych, których nie stosuje się od dnia wejścia w życie ww. ustawy.

W projekcie ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny elektrowni słonecznych, oznaczone na rysunku planu symbolami PEF;
- 2) teren lasu, oznaczony na rysunku planu symbolem L;

- 3) tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczone na rysunku planu symbolami RN;
- 4) teren zieleni naturalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem ZN.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) nakaz sytuowania zabudowy przy uwzględnieniu nieprzekraczalnych linii zabudowy, zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji dojazdów, dróg pieszych, rowerowych oraz pieszo-rowerowych, stanowisk postojowych dla samochodów osobowych, ciężarowych oraz rowerów, zieleni ozdobnej, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych, z wyjątkiem terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami RN, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) dopuszczenie remontu, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy obiektów budowlanych istniejących w dniu wejścia w życie planu, z zachowaniem dotychczasowych parametrów lub zgodnie z ustaleniami planu;
- 4) dopuszczenie zachowania liczby kondygnacji, geometrii dachu oraz kolorystyki elewacji i kolorystyki pokrycia dachowego w przypadku rozbudowy, remontu lub odbudowy obiektów budowlanych istniejących w dniu wejścia w życie planu;
- 5) dopuszczenie zmiany sposobu użytkowania istniejących budynków zgodnie z przeznaczeniem określonym w planie;
- 6) dopuszczenie, dla zabudowy istniejącej o funkcji niezgodnej z przeznaczeniem terenu, przebudowy i remontu z zachowaniem istniejących parametrów;
- 7) kolor elewacji budynków oraz modułowych obiektów budowlanych – biały, odcienie beżu i szarości;
- 8) nakaz ograniczenia oświetlenia obszarów oznaczonych na rysunku planu symbolami PEF;
- 9) kolor pokrycia dachowego w przypadku dachu o kącie nachylenia głównych połaci dachowych powyżej 12° – ceglastoczerwony, brązowy, szary lub grafitowy;
- 10) kolor elewacji – biały, odcienie beżu lub szarości lub kolory zastosowanych materiałów budowlanych w barwach dla nich naturalnych;
- 11) dopuszczenie zastosowania innego niż określony w pkt 10 koloru elewacji na 20% powierzchni każdej elewacji budynku;
- 12) dopuszczenie lokalizacji tablic informacyjnych;
- 13) dopuszczenie wydzielania działek pod obiekty infrastruktury technicznej, dojścia i dojazdy oraz na poprawę stanu zagospodarowania przyległych nieruchomości, dla których nie ustala się minimalnej powierzchni.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - a) systemów fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
 - b) inwestycji celu publicznego;
- 3) nakaz zachowania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych określonych w przepisach odrębnych;
- 4) zakaz zmian stosunków wodnych oraz zmiany kierunku odpływu wód opadowych

- i roztopowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 5) dopuszczenie przebudowy, likwidacji lub rozbudowy istniejących budowli drenarskich i melioracyjnych, w tym odcinkowego skanalizowania, z zachowaniem ciągłości przepływu wód i dalszego poprawnego funkcjonowania całego systemu;
 - 6) nakaz zapewnienia ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie przyrody;
 - 7) zakaz lokalizacji biogazowni, elektrowni wiatrowych, zakładów spopielenia zwłok oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Oprócz powyższego dokumentu, projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest powiązany z obowiązującym dotychczas w jego sąsiedztwie w gminie Pisz miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla terenu farmy wiatrowej, uchwalonym Uchwałą Nr XLII/539/14 Rady Miejskiej w Pisz z dnia 28 lutego 2014 r.

4. Charakterystyka gminy Biała Piska wraz z charakterystyką i stanem jej środowiska przyrodniczego

Gmina Biała Piska zlokalizowana jest w województwie warmińsko-mazurskim, w południowo-wschodniej części powiatu piskiego. Od północy graniczy z gminą Orzysz (powiat piski), od wschodu z gminami Elk i Prostki (powiat elcki) oraz Szczuczyn (powiat grajewski), od południa z gminami Grabowo i Kolno (powiat kolneński), natomiast od zachodu z gminą Pisz (powiat piski). Gmina Biała Piska stanowi około 1,74% powierzchni województwa warmińsko-mazurskiego, i około 23,7% powierzchni powiatu piskiego.

Gmina Biała Piska jest jedną z czterech gmin w powiecie. W jej granicach administracyjnych znajdują się 64 miejscowości, natomiast funkcjonuje 47 sołectw.

Według zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy, Biała Piska to gmina o charakterze typowo rolniczym, pomimo obecności miasta. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego z roku 2015, na 420,14 km² powierzchni gminy, użytki rolne stanowią 47,92% obszaru jednostki, czyli 19 948 ha. Grunty leśne zajmują 43,88% terytoriów gminy, a więc 18 435,15 ha (dane na rok 2023).

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego, w 2023 roku gminę Biała Piska zamieszkiwało 10 354 osób, zatem gęstość zaludnienia wyniosła 24 os./km².

4.1. Warunki klimatyczne i jakość powietrza atmosferycznego

Zgodnie z informacjami uzyskanymi ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, klimat północno-wschodniej Polski ma charakter przejściowy, łącząc cechy klimatu morskiego i kontynentalnego. Charakteryzuje się znaczną zmiennością warunków pogodowych zarówno w skali dobowej, jak i rocznej. Gmina Biała Piska znajduje się pod dominującym wpływem klimatu kontynentalnego, który jest częściowo łagodzony przez obecność licznych zbiorników wodnych oraz kompleksów leśnych.

Średnia temperatura stycznia wynosi -4°C, natomiast w lipcu osiąga +17°C. Średnia roczna temperatura powietrza oscyluje wokół 7,4°C. Przymrozki jesienne pojawiają się w drugiej połowie września i mogą utrzymywać się aż do początku czerwca. W ciągu roku liczba dni z przymrozkami wynosi od 100 do 140, a dni mroźnych, w których temperatura maksymalna nie

przekracza 0°C, od 45 do 58. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio przez 100 dni w roku, natomiast jeziora zamarzają pod koniec listopada, a lód utrzymuje się do marca przez około 130 dni. Dni ciepłych, z temperaturą przekraczającą 25°C, notuje się około 30 w skali roku. Największa liczba dni słonecznych przypada na miesiące wiosenne: marzec, kwiecień, maj i czerwiec.

Obszar ten cechuje się wysokim stopniem zachmurzenia – dni pochmurne stanowią około 49% w skali roku. Kierunek, siła i ciśnienie wiatru uzależnione są od przewagi wpływów oceanicznych lub kontynentalnych. Latem notuje się najniższą prędkość wiatru, natomiast najwyższe wartości występują zimą oraz jesienią. W sezonie zimowym dominują wiatry z kierunków WSW, SW oraz SSE, natomiast latem najczęstsze są NW i W. Jesień charakteryzuje przewaga wiatrów SE, natomiast wiosną występują zmienne kierunki. Opady atmosferyczne rozkładają się nierównomiernie – występują przez około 190 dni w roku, przy czym okresy wzmożonych opadów przeplatają się z okresami suszy.

Duża wilgotność powietrza, nieregularne opady, długie okresy przymrozków oraz stosunkowo krótki czas wegetacji sprzyjają rozwojowi roślinności typowej dla terenów podmokłych, w tym torfowisk, bagien oraz ekosystemów leśnych.

Tab. 1 Wyniki oceny jakości powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej pod kątem ochrony zdrowia

NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM _{2,5}	PM ₁₀	B(a)P	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
A	A	A	A	A1	A	C	A	A	A	A	A

Tab. 2 Wyniki oceny jakości powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej pod kątem ochrony roślin

SO ₂	NO _x	O ₃
A	A	A

Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, obszar gminy Biała Piska przydzielono do strefy warmińsko-mazurskiej, obejmującej całe województwo poza miastami Olsztyn i Elbląg. Pełna ocena stanu czystości powietrza atmosferycznego obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM₁₀, pył PM_{2,5}, ozon i tlenek węgla. Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z niżej opisanych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji (tylko dla PM_{2,5});
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy;

- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziomu celu długoterminowego.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C, D2 pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

W 2023 roku przeprowadzono ocenę jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim, uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Jej wyniki przedstawione są w Tab. 1 i 2 (Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za rok 2024 – GIOŚ Olsztyn).

4.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna oraz gleby

W oparciu o regionalizację fizyczno-geograficzną J. Kondrackiego i A. Rychlinga, obszar gminy Biała Piska można przypisać do lokalizacji w granicach dwóch makroregionów fizycznogeograficznych, którymi są Pojezierze Mazurskie (842.8) i Nizina Północnopodlaska (843.3).

W obrębie gminy wydzielono natomiast trzy mezoregiony:

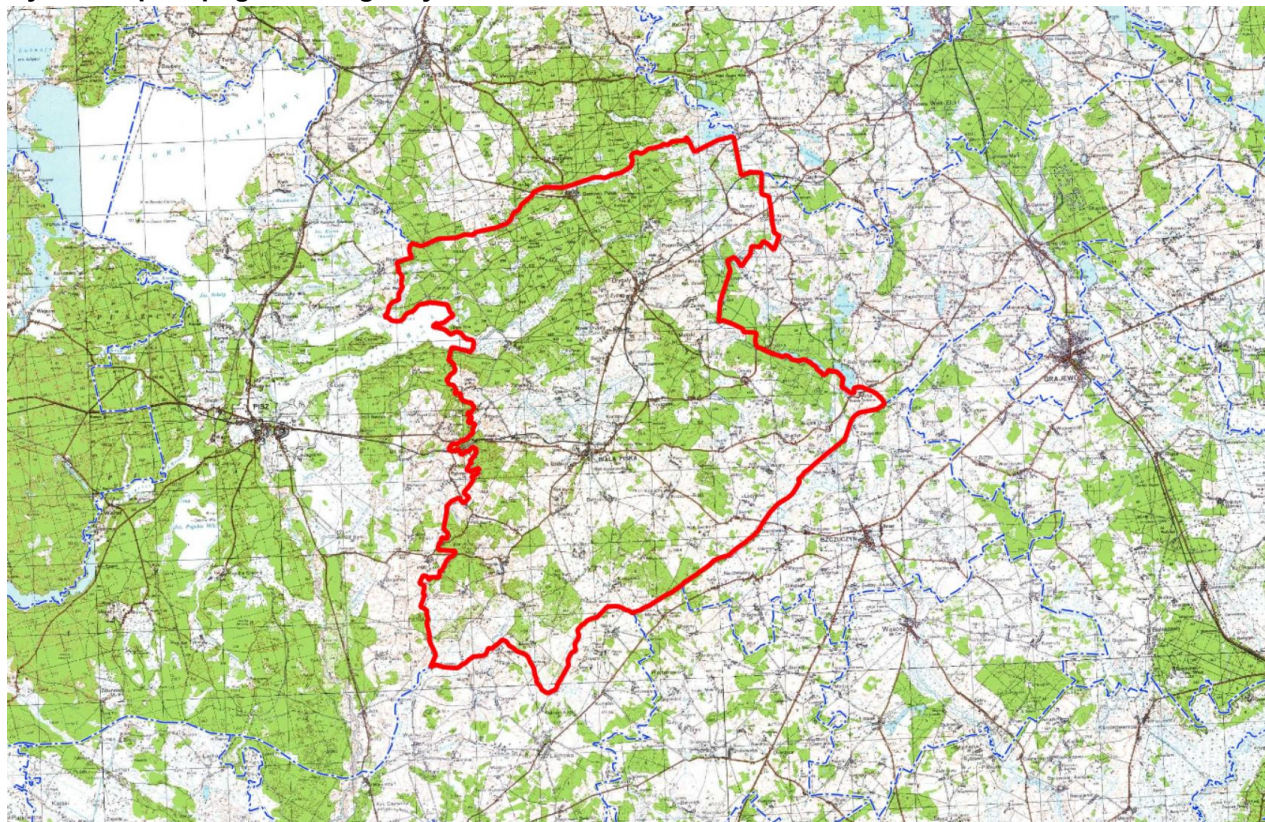
- **Równina Mazurska** (842.87) – mezoregion obejmujący północną oraz północno-zachodnią część gminy, będący częścią makroregionu Pojezierza Mazurskiego. Jego powierzchnia odpowiada około 2282,27 km², w tym około 142 km² w granicach gminy. Region charakteryzuje się równinnym ukształtowaniem terenu oraz obecnością wielu jezior. Do największych jezior w granicach Równiny Mazurskiej należą jeziora Roś i Nidzkie. Ponadto, obszar mezoregionu cechuje się wysoką lesistością, zawierając w sobie między innymi Puszcę Nidzicką oraz Puszcę Piską.
- **Pojezierze Elckie** (842.86) – mezoregion obejmujący niemalże cały pozostały obszar gminy, oprócz jej południowych krańców, zajmujący łączną powierzchnię około 2936,24 km². Jest częścią makroregionu Pojezierza Mazurskiego. Cechuje się on ukształtowaniem w terenie w postaci pagórkowatej wyżyny. Najwyższym punktem mezoregionu jest Góra Szeska, o wysokości 309 m n. p. m. Ponadto, w granicach mezoregionu występują liczne jeziora, z których największymi są Jezioro Rajgrodzkie, Selmęt Wielki, Łażno oraz Łaśmiady. Dodatkowo, mezoregion charakteryzuje się wysoką lesistością.
- **Wysoczyzna Kolneńska** (843.31) – obejmuje wyłącznie południowe krańce omawianej gminy. Jest fragmentem makroregionu Niziny Północnopodlaskiej, natomiast jego powierzchnia odpowiada około 1648,57 km². W obrębie Wysoczyzny Kolneńskiej przodują wzniesienia, będące efektem działalności lądolodu, takie jak moreny czołowe, ozy i kemy. Krajobraz jest zróżnicowany wysokościowo, przyjmując przewyższenia nawet do 100 metrów, natomiast w północnej części najwyższe wzniesienia osiągają około 214 m n. p. m. Charakterystyczną cechą wysoczyzny jest ponadto niemalże brak jakichkolwiek jezior.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, gmina leży w obrębie kratonicznej struktury geologicznej – platformy wschodnioeuropejskiej. Procesy geologiczne zachodzące na tym obszarze ukształtowały w podłożu dużą jednostkę tektoniczną – anteklinę mazursko-suwańską, którą pokrywają cienkie warstwy starszych osadów.

Rzeźba terenu gminy jest wynikiem działalności dwóch zlodowaceń: środkowopolskiego i bałtyckiego, przy czym ślady tego drugiego są zauważalne jedynie na północnym krańcu regionu. Dominującym typem osadów są formacje powstałe w wyniku akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej. Charakterystycznym elementem krajobrazu jest sandr piaszczysto-żwirowy, przecięty miejscami przez głazy oraz gliny morenowe – zarówno denne, jak i czołowe. Tworzą one wyraźnie zaznaczoną wysoczyznę Białej Piskiej, której wysokość wynosi około 185 m n.p.m., stopniowo obniżając się w kierunkach północnym, wschodnim i zachodnim do poziomu 120 m n.p.m.

Na obszarze gminy występują również holoceneskie osady aluwialne, obejmujące mady rzeczne, torfy, namuły, ily, mułki oraz piaski zastoiskowe. Występowanie tych utworów jest szczególnie widoczne w dolinach rzek, takich jak Świątek na północnym wschodzie, oraz w pobliżu jeziora Roś na południowym zachodzie.

Ryc. 1. Mapa topograficzna gminy Biała Piska

Źródło: geoportal.gov.pl

Według Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, gleby występujące na terenie gminy, podobnie jak w całym powiecie piskim,

mają pochodzenie polodowcowe i cechują się niską żyznością. Zwietrzeliny utworów kenozoicznych stanowią ich podłoże macierzyste, a dominującą grupę glebową tworzą gleby kompleksu żytniego. Przeważają gleby żytne słabe (41%) oraz żytne dobre (29,6%), natomiast kompleks pszenno – wadliwy i dobry – obejmuje około 6% powierzchni glebowej.

Na terenach rolniczych dominują gleby brunatne, rozwinięte na piaskach gliniastych, piaskach ze żwirem oraz czystych piaskach. W sąsiedztwie zbiorników wodnych, takich jak jezioro Roś czy rzeka Święcek, występują gleby torfowe pochodzące z niskich torfowisk, natomiast na obszarach poddanych melioracji rozprzestrzeniły się gleby torfowo-murszowe.

Zgodnie z „Raportem o stanie środowiska w województwie warmińsko-mazurskim” z 2011 roku, gleby kwaśne i bardzo kwaśne stanowiły w gminie od 41% do 60% wszystkich gruntów. Ich uprawa wymaga intensywnego nawożenia, a znaczna część nadaje się głównie na pastwiska lub do zalesienia.

Przeważają tu gleby niskiej klasy bonitacyjnej – brakuje użytków rolnych klasy I i II, a klasa III zajmuje jedynie 700 ha, co stanowi 3,5% gruntów rolnych i 1,7% powierzchni gminy. Grunty orne klasy IIIa obejmują 28 ha, a IIIb – 319 ha. Największy udział mają gleby klasy IVa (2464 ha), IVb (2460 ha), V (5127 ha) oraz VI (2172 ha).

Wśród użytków zielonych również nie występują gleby klas I i II. Przeważają użytki klasy IV (2045 ha) i V (1595 ha), natomiast klasa VI obejmuje 539 ha, a III jedynie 16 ha.

Ryc. 2. Pokrycie terenu gminy Biała Piska

Źródło: geoportal.gov.pl

4.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Gmina Biała Piska położona jest w obrębie jednej zlewni, rzeki Wisły. Wody z obszaru gminy trafiają do tej rzeki za sprawą systemu cieków wodnych i drobnych rzek znajdujących ujście w rzece Pisie, która następnie wpada do Narwi, która z kolei jest bezpośrednim dopływem Wisły.

Zgodnie z zapisami zawartymi z w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, najważniejszym ciekim wodnym na terenie gminy jest rzeka Święcek, przepływająca przez jej południową część i łącząca jeziora Roś oraz Borowe. Do jej zlewni należą lewobrzeżny dopływ Dąbrówka oraz prawobrzeżna Różynka. Z jeziora Roś wypływa rzeka Pisa, natomiast Konopka jest zasilana przez rzekę Białkę, do której uchodzi Bełcząc, a także przez krótką Worgulówkę. Południowa granica gminy przebiega wzdłuż rzeki Wincenty.

Oprócz rzek, w obrębie gminy występuje sieć kanałów wodnych, obejmująca Kanał Kaliski, Kanał Wissy oraz Kanał Kozielski, który wyznacza północną granicę administracyjną jednostki. Ze względu na ograniczony odpływ powierzchniowy, nasilający się zwłaszcza wiosną, okresowo pojawiają się niewielkie zbiorniki, takie jak oczka wodne oraz czasowe zagłębienia bezodpływowe. Obszar zajmowany przez wody płynące wynosi 109 ha, z czego 3 ha przypadają na teren miasta Biała Piska.

Gmina Biała Piska charakteryzuje się niewielką liczbą jezior. W jej granicach znajduje się jedynie Jezioro Kumielskie, położone w południowo-zachodniej części. Powierzchnia akwenów o wodach stojących wynosi łącznie 7 ha.

W przeciwieństwie do centralnej części gminy, obszary graniczne wyróżniają się większą liczbą jezior. Do najważniejszych należą Borowe, Kępno, Roś (o powierzchni 1956 ha) oraz Zdedy (111,63 ha). Warunki brzegowe sprzyjające rekreacji pozwoliły na utworzenie plaż miejskich nad Jeziorem Borowym, w miejscowości Sokoły Jeziorne na granicy gmin Biała Piska i Prostki, a także nad Jeziorem Roś, w miejscowości Ruda, leżącej na granicy gmin Biała Piska i Pisz.

Zasoby wód powierzchniowych gminy stanowi osiem jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych, tj.:

- Pisa do jez. Roś (RW200018264759);
- Różanica (RW2000102628969);
- Święcek (RW2000192647569);
- Wissa do Dopływu w Wąsoszu (RW200010262965);
- Wincenta (RW2000102647899);
- Dopływ z lasu (RW200017264754);
- Pisha Woda (Pisawoda) (RW2000092647749);
- Bogumiłka (RW2000102647789).

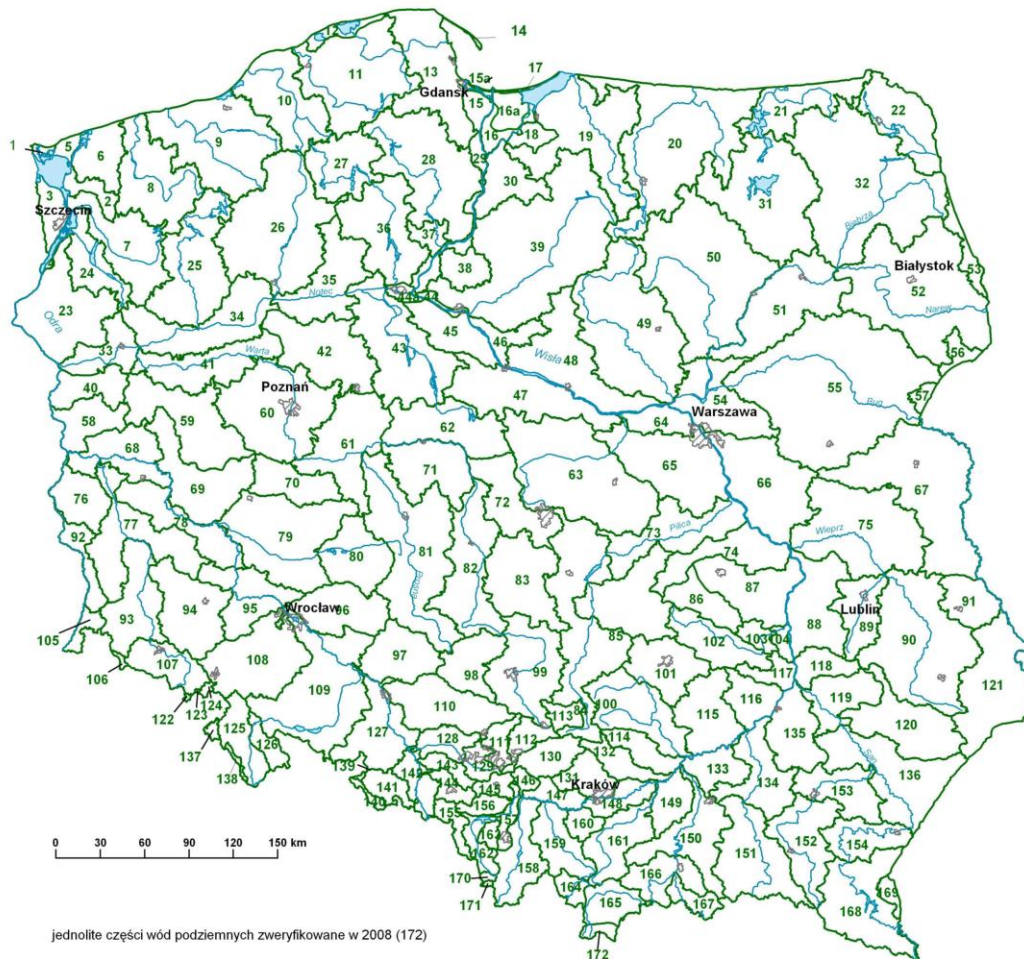
Pięć z wyżej wymienionych JCWP charakteryzuje się złym stanem wód, natomiast dla pozostałych trzech brak jest w tym zakresie danych. Ponadto, dla czterech z nich, stan chemiczny określono jako poniżej dobrego, a dla czterech nie wykonano badań chemicznych. Dodatkowo, dla czterech z JCWP rzecznych wywnioskowano umiarkowany potencjał ekologiczny, dla trzech nie przeprowadzono badań biologicznych, natomiast jedna z nich charakteryzuje się złym stanem ekologicznym. Czynniki warunkujące stan ekologiczny są

przeważnie makrofity i ichtiofauna. Stan chemiczny wyznaczony został na podstawie obecności w wodach takich substancji jak benzo(a)piren, heptachlor, rtęć lub związki tributyllocyny.

Na obszarze gminy Biała Piska zidentyfikowano problem eutrofizacji wód powierzchniowych, co niesie ze sobą niekorzystne dla bioróżnorodności środowiskowej skutki:

- zakwit wody - rozwój makrofity i toksycznego fitoplanktonu (glony, sinice);
- zakwaszenie wód;
- zwiększanie się strefy beztlenowej;
- pogorszenie walorów użytkowych, przyrodniczych i rekreacyjnych wód.

Ryc. 3. Lokalizacja jednolitej części wód podziemnych

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowa Służba Hydrogeologiczna

Ponadto, oprócz jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych, zasoby wód powierzchniowych gminy Biała Piska stanowią dwie jednolite części wód powierzchniowych jeziornych, tj.:

- Zdedy (LW30242);
- Borowe (LW30271).

Obie wyżej wymienione JCWP charakteryzują się dobrym stanem chemicznym wód. Brak jest natomiast danych dotyczących ich potencjału ekologicznego oraz ogólnego stanu wód. Obie JCWP jeziorne oceniono jako niezagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, jakimi są dobry stan ekologiczny i chemiczny.

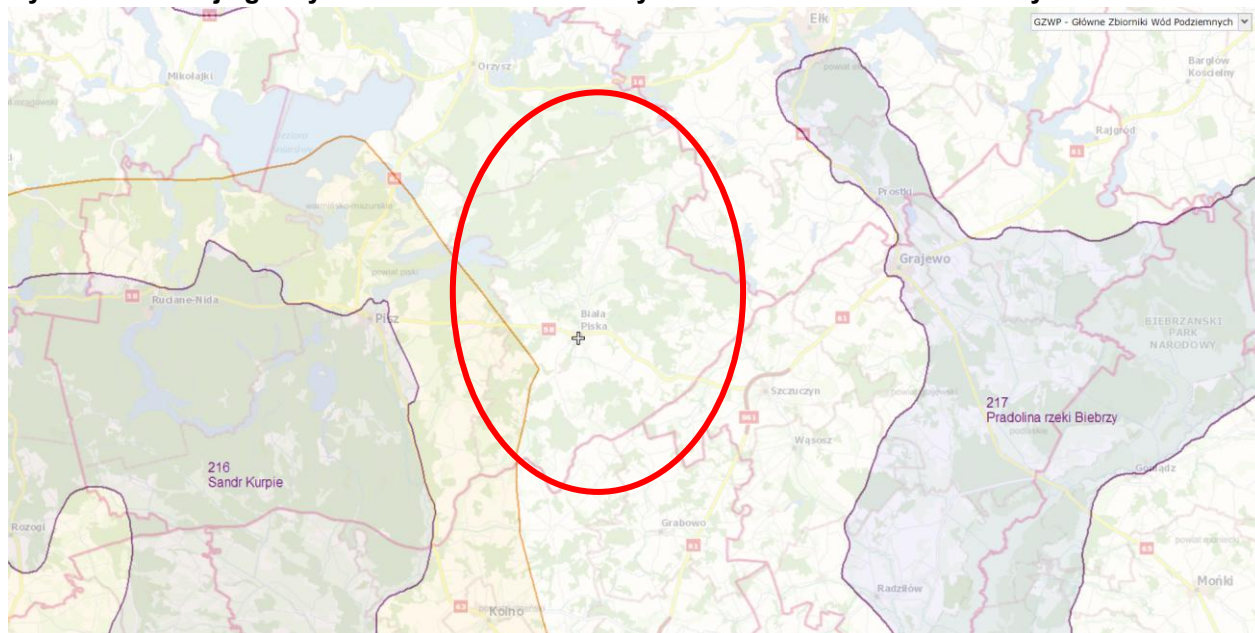
Pokłady wód podziemnych na terenie gminy zlokalizowane są w granicach dwóch jednolitych części wód podziemnych (JCWPd):

- JCWPd nr 31 (GW200031);
- JCWPd nr 32 (GW200032).

Te wody podziemne cechują się dobrym stanem chemicznym i ilościowym, i nie są zagrożone obniżeniem wartości tych wskaźników i nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest utrzymanie dobrego stanu wód. Woda z nich pobierana dedykowana jest na potrzeby zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia.

Południowo-zachodnia część gminy Biała Piska zlokalizowana jest w granicach nieudokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka warszawska”.

Ryc. 4 Lokalizacja gminy Biała Piska na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

źródło: <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>

Zbiornik GZWP 215 obejmuje rozległy obszar (nieckę mazowiecką), ale charakteryzuje się słabą odnawialnością zasobów wody a więc wysokość eksploatacji jest ograniczona. Zbiornik ten w latach 50-tych i 60-tych był intensywnie eksploatowany (szczególnie w Warszawie), co doprowadziło do wytworzenia się regionalnego leja depresji. Z tego względu na podstawie rozporządzenia b. Wojewody Warszawskiego przez następne około 30 lat był zbiornikiem chronionym. Ochrona polegała przede wszystkim na administracyjnym limitowaniu budowy ujęć wody. Obecnie poziom eksploatacji obniżył się a lej depresyjny został na przeważającym obszarze wypełniony.

Aby przeciwdziałać zanieczyszczeniom zasobów wodnych niezbędnych do działalności człowieka w pełnym zakresie należy przeanalizować główne czynniki oddziałujące negatywnie na jakość wód podziemnych. Działalność człowieka, a w szczególności rolnictwo, urbanizacja terenu lub nieracjonalna gospodarka odpadami, to aspekty najsilniej niszczące naturalne środowisko.

Do ewentualnych zagrożeń mogących wpłynąć na zasoby i jakość wód na terenie gminy Biała Piska zaliczyć należy:

- brak pełnej realizacji sieci kanalizacyjnej, co spowodować może potencjalne niekontrolowane przedostanie się ścieków komunalnych bądź przemysłowych do środowiska, np. w wyniku nieszczelności zbiorników bezodpływowych lub awarii przydomowych oczyszczalni ścieków;
- spływ powierzchniowy zanieczyszczeń obciążonych związkami biogennymi pochodzenia rolniczego, spotęgowany nadmiernym stosowaniem chemicznych środków ochrony roślin i niewłaściwym wykonywaniem zabiegów agrotechnicznych;
- nieracjonalne składowanie odpadów komunalnych.

Według stanu na rok 2014, opisanego w SUIKZP gminy Biała Piska, na terenie gminy znajduje się 12 czynnych ujęć wody, w tym ujęcia wody podziemnej zaspokajające potrzeby komunalne, bytowe, a także związane z działalnością produkcyjną.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne (Dz. U. 2024 r. poz. 1087 ze zmianami) pojęcie powódź rozumie się jako „czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych”. Ryzykiem powodziowym nazywa się natomiast stan, w którym, zgodnie z Art. 2 dyrektywy 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, dochodzi do kombinacji prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i prawdopodobieństwa wystąpienia spowodowanych powodzią potencjalnych negatywnych konsekwencji dla zdrowia bądź życia ludzkiego. Według informacji udostępnianych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, obszar gminy nie leży w strefie zagrożenia powodzią od rzek. Potwierdzają to mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego dostępne na stronie internetowej Informatycznego Systemu Ośłony Kraju.

4.4. Obszary chronione

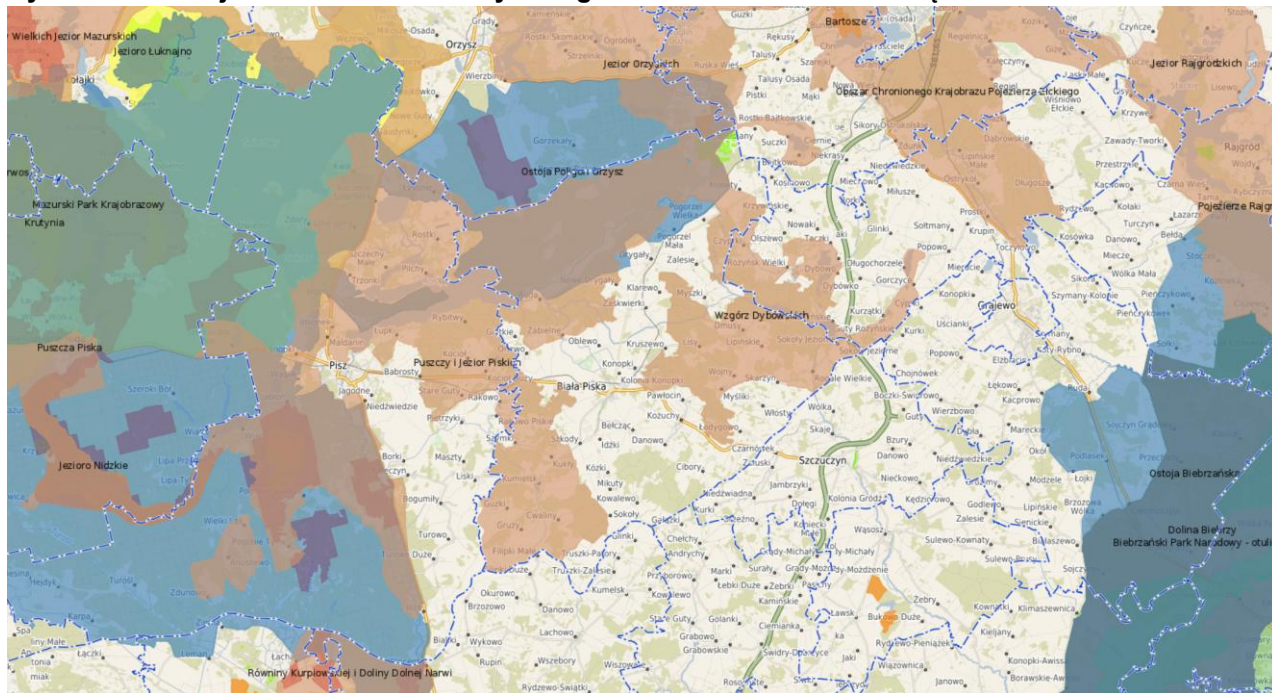
Zgodnie z informacjami zawartymi w Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, obecnie na obszarze gminy występują formy ochrony przyrody w postaci trzech Obszarów Chronionego Krajobrazu oraz jednego Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, obszary chronionego krajobrazu to tereny wyróżniające się zróżnicowanym krajobrazem i ekosystemami, istotne zarówno dla turystyki i rekreacji, jak i dla ochrony korytarzy ekologicznych. Na terenie gminy Biała Piska wyznaczono trzy takie obszary, które łącznie stanowią około 56% powierzchni gminy:

- Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich,
- Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dybowskich,

- Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich.

Ryc. 5. Lokalizacja obszarów chronionych w gminie Biała Piska oraz w sąsiedztwie

Źródło: www.bialapiska-e.mapa.net

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich

Obszar ten został ustanowiony na mocy Rozporządzenia nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725), a jego aktualne regulacje określa uchwała Nr XXX/671/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. Obejmuje powierzchnię 43 088,03 ha, rozciągając się na terenie powiatu piskiego, w gminach: Pisz, Biała Piska, Orzysz, Ruciane-Nida oraz w mieście Ruciane-Nida. Jego celem jest ochrona różnorodnych ekosystemów leśnych, wodnych i nieleśnych. W granicach gminy Biała Piska znajduje się 15 832,65 ha tego obszaru.

Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dybowskich

Obszar ten został ustanowiony Rozporządzeniem nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725), a jego granice były następnie modyfikowane Rozporządzeniem Nr 134 z dnia 12 listopada 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 178, poz. 2616) oraz Rozporządzeniem Nr 97 z dnia 31 lipca 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 105, poz. 1730). Obszar obejmuje 10 708 ha i leży na terenie powiatu ełckiego (gmina Prostki) oraz powiatu piskiego (gmina Biała Piska), gdzie zajmuje 7 368,05 ha.

Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich

Obszar ten został wyznaczony Rozporządzeniem nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725) i zmodyfikowany Rozporządzeniem Nr 152 z dnia 13 listopada 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-

Maz. Nr 179, poz. 2637). Jego głównym celem jest ochrona ekosystemów wodnych, leśnych oraz terenów otwartych. Całkowita powierzchnia obszaru wynosi 21 153 ha, z czego 396,07 ha znajduje się w granicach gminy Biała Piska. Obszar obejmuje tereny powiatu piskiego (gminy Biała Piska i Orzysz), powiatu giżyckiego (gminy Miłki i Wydminy) oraz powiatu ełckiego (gminy Ełk i Stare Juchy).

Obszar Natura 2000 – Ostoja Poligon Orzysz

Na terenie gminy Biała Piska wyznaczono obszar Natura 2000 pod nazwą Ostoja Poligon Orzysz, oznaczony kodem PLB280014. Został on ustanowiony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 25, poz. 133) w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków oraz ich naturalnych siedlisk. Działania ochronne obejmują m.in. zachowanie i odtwarzanie biotopów oraz dostosowanie gospodarki przestrzennej do wymogów ekologicznych.

Obszar Natura 2000 Ostoja Poligon Orzysz zajmuje 21 208 ha i obejmuje tereny czterech gmin:

- Biała Piska – 9 200,9 ha (43% całkowitej powierzchni obszaru),
- Ełk (gmina wiejska) – 559,6 ha,
- Orzysz – 10 793,9 ha,
- Pisz – 653,6 ha.

Znaczna część tego obszaru pokrywa się z obszarami chronionego krajobrazu. Ostoja Poligon Orzysz znajduje się w północnej części gminy Biała Piska, na wschód od jeziora Śniardwy. Obszar ten charakteryzuje się zróżnicowaną rzeźbą terenu, ukształtowaną przez piaszczysty sandr, który miejscami przykryty jest morenowymi pagórkami. Charakterystycznym elementem krajobrazu są rozległe polany poligonowe, zarówno podmokłe, jak i piaszczyste. Suche tereny pokrywają bory sosnowe świeże i bory mieszane, natomiast obszary podmokłe zajmują zbiorowiska roślinności bagiennej – turzyce, szuwały trzcinowe oraz pałka szerokolistna.

Ostoja wyróżnia się także obecnością wrzosowisk, które należą do najokazalszych w całym regionie Mazur. Cenne ekosystemy torfowisk niskich występują w dolinach rzeki Święcek, Kanału Kozielskiego oraz w rejonie jeziora Zdedy.

Ostoja Poligon Orzysz stanowi jedno z kluczowych siedlisk ptaków w regionie. Występuje tu 11 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, w tym cietrzew, derkacz i żuraw, które spełniają kryteria ostoi ptaków według standardów BirdLife International. Ponadto, siedem gatunków obecnych na tym terenie znajduje się na liście ptaków zagrożonych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt.

Dla obszaru Ostoja Poligon Orzysz opracowano plan zadań ochronnych, określony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 31 grudnia 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. 2015 r. poz. 79), zmienionym Zarządzeniem z dnia 25 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. 2016 r. poz. 1889).

Główne cele ochrony to utrzymanie właściwego stanu populacji kluczowych gatunków ptaków, takich jak cietrzew, derkacz, lelek, zielonka i żuraw.

Zagrożenia dla Ostoi Poligon Orzysz wynikają głównie z działalności człowieka, w tym ingerencji w środowisko, polowań, wycinki lasów oraz pożarów i działań gaśniczych, które mogą negatywnie wpływać na ekosystemy i zamieszkujące je gatunki.

Na terenie gminy Biała Piska nie występują rezerваты przyrody. Najbliższy z nich, „Jezioro Zdedy”, znajduje się w obszarze Natura 2000 – Ostoja Poligon Orzysz, na terenie gminy Orzysz. Został utworzony w 2003 roku (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 72, poz. 1070) i obejmuje powierzchnię 181,64 ha. Celem jego ochrony jest zachowanie miejsc koncentracji żurawi oraz walorów przyrodniczych i krajobrazowych jeziora. Dominującą szatę roślinną tego obszaru stanowią szuwary, kompleksy leśne oraz tereny podmokłe.

W granicach gminy Biała Piska nie znajduje się również żaden park krajobrazowy. Najbliższym obszarem tego typu jest Mazurski Park Krajobrazowy, obejmujący gminy Piecki, Mrągowo, Świątajno, Ruciane-Nida, Mikołajki, Orzysz i Pisz.

Na terenie gminy Biała Piska funkcjonują dwa nadleśnictwa:

- **Nadleśnictwo Drygały** – wchodzące w skład Regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku. Siedziba nadleśnictwa zlokalizowana jest w miejscowości Drygały, znajdującej się w granicach gminy Biała Piska. Jego powierzchnia wynosi 32 035,30 ha. Od północy graniczy z Nadleśnictwem Giżycko, od wschodu z Nadleśnictwem Ełk, od południa z nadleśnictwami Rajgród i Łomża, natomiast od zachodu z Nadleśnictwem Pisz. Nakłada się na obszar dwóch powiatów: piskiego (gminy Pisz, Orzysz i Biała Piska) i ełckiego (gmina Prostki). Lasami, które dominują w granicach nadleśnictwa są bory sosnowe z domieszką świerka, które zajmują aż 87% całkowitej powierzchni użytków leśnych w granicach jednostki.
- **Nadleśnictwo Pisz** –podlega granicom Regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku. Siedziba Nadleśnictwa znajduje się w mieście Pisz. Jego powierzchnia obejmuje 36 486,04 ha. Od północy graniczy ono z Nadleśnictwem Giżycko, od zachodu z Nadleśnictwem Maskulińskie, od południa z nadleśnictwami Nowogród oraz Łomża, a od wschodu z Nadleśnictwem Drygały. Powierzchnia jednostki rozciąga się na przestrzeni trzech gmin powiatu piskiego: Ruciane–Nida, Pisz i Biała Piska. Dominującymi w granicach Nadleśnictwa typami siedliskowymi lasu są bór świeży (Bśw, 44,7%), bór mieszany świeży (BMśw, 29,3%), las mieszany świeży (LMśw, 7,8%), las mieszany bagienny (LMb, 4,4%), bór mieszany wilgotny (BMw, 3,9%) oraz ols (Ol, 3,6%). Do najczęściej występujących rodzajów drzew należą natomiast: sosna (74%), brzoza (10,21%), świerk (6,7%), olsza (5,93%) i dąb (2,2%). Średni wiek drzewostanów wynosi 60-65 lat.

5. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem

5.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego

Obszary objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowane są w obrębie Guzki, i obejmuje zachodnie fragmenty wsi o łącznej powierzchni około 82,6 ha.

Obszar I

Obszar I odpowiada powierzchni 20,1 ha. Od strony północnej ograniczony jest granicami działek ewidencyjnych, przebiegającymi przez pola uprawne. Zachodnią granicę stanowi droga polna, a jednocześnie granica administracyjna gminy Biała Piska. Od wschodu, granica przebiega wzdłuż granicy użytku leśnego. Od strony południowej, obszar ograniczony jest natomiast polami uprawnymi i terenami odłogowanymi.

Obszar opracowania stanowi głównie tereny gruntów uprawnych, wykorzystywanych rolniczo. W jego wschodniej części zlokalizowany jest jeden budynek gospodarczy.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy posiada dostęp wyłącznie do sieci telekomunikacyjnej. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewnia droga gminna, wyznaczająca zachodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru I brak jest większych zadrzewień, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności od strony użytku leśnego, oraz niewielkiego fragmentu w sąsiedztwie istniejącego budynku. Znaczna większość obszaru I stanowi jednak pola uprawne, które wykorzystywane są rolniczo.

Ryc. 6. Lokalizacja obszaru I wraz z pokryciem terenu

Źródło: bialapiska.e-mapa.net

Obszar II

Obszar II stanowi powierzchnię 19,2 ha. Od strony północnej i wschodniej ograniczony jest drogami gminnymi. Południową granicę stanowi droga polna, a od wschodu, granica przebiega wzdłuż granicy działki ewidencyjnej na terenach odłogowanych oraz częściowo przez zadrzewienie śródpolne.

Obszar opracowania stanowi teren gruntów odłogowanych.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy nie posiada dostępu do żadnej sieci. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewniają drogi gminne, wyznaczające północną i wschodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru II brak jest większych zadrzewień, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności wzdłuż dróg. Znaczna większość obszaru II stanowi jednak użytki rolne, niewykorzystywane rolniczo. Na obszarze tym istnieje jednak sieć rowów nawadniających.

Obszar III

Obszar III stanowi powierzchnię 43,2 ha. Od strony zachodniej i wschodniej ograniczony jest drogami, od zachodu drogą gminną. Południową i północną granicę stanowią granice działek ewidencyjnych na terenach odłogowanych.

Obszar opracowania stanowi teren gruntów odłogowanych.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy nie posiada dostępu do żadnej sieci. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewniają drogi gminne, wyznaczające zachodnią i wschodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru III istnieją istotne zadrzewienia, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności wzdłuż dróg. W północno-zachodnim fragmencie analizowanego terenu zlokalizowane są zadrzewienia śródpolne. Ponadto, znajduje się tam niewielki użytk leśny o powierzchni 6478 m², którego siedlisko stanowią sosny w wieku 65 lat. Znaczna większość obszaru II stanowi jednak użytki rolne, niewykorzystywane rolniczo. Na obszarze tym istnieje jednak sieć rowów nawadniających.

Ryc. 7. Lokalizacja obszarów II oraz III wraz z pokryciem terenu

Źródło: bialapiska.e-mapa.net

5.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Biorąc pod uwagę ukształtowanie terenu i jego obecne wykorzystanie, a także interesy gminy oraz przedsiębiorców, wskazanie dla omawianego terenu wiodącej funkcji elektrowni słonecznej jest zasadne i właściwe.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy. Chronią one również wartości środowiskowe i kulturowe występujące na danym terenie.

Tereny położone w granicach obszarów chronionych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie są szczególnie wrażliwe na niekorzystny wpływ nieuporządkowanego zagospodarowania, w związku z tym niezwykle istotne jest wprowadzenie w planie szczegółowych nakazów i zakazów dotyczących gabarytów zabudowy oraz ochrony środowiska. Uporządkowanie pozwoli na zrównoważony rozwój i na zachowanie walorów terenu oraz stworzy komfortowe warunki życia mieszkańców gminy. Ponadto istotne jest ustalenie szczegółowych nakazów i zakazów w zakresie przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Brak tego typu zapisów może wiązać się z konsekwencjami w postaci zanieczyszczenia wód gruntowych poprzez niewłaściwe odprowadzanie ścieków lub wprowadzenie ogrzewania powodującego znaczną emisję szkodliwych substancji do atmosfery.

Ocenę tendencji zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu można rozważać wariantowo.

I wariant – gdy nie nastąpi żadne zainwestowanie, teren nie zostanie zagospodarowany, pozostanie w aktualnym użytkowaniu – zmiany można ocenić jako korzystne, ze względu na pozostawienie istniejącego stanu środowiska.

II wariant – gdy plan nie zostanie uchwalony, zmiany można ocenić jako korzystne, ze względu na zachowanie rolniczego charakteru obszaru.

5.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Obecne użytkowanie terenu objętego mpzp nie powoduje degradacji środowiska. Z powodu lokalizacji obszaru oraz użytkowania terenu.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego umożliwi zagospodarowanie przestrzenne na określonych warunkach i zasadach poza obszarem zagrożonym podtopieniami.

W granicach obszaru objętego opracowaniem występuje obszar podlegający ochronie na podstawie *Ustawy o ochronie przyrody* - Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Obszar chronionego krajobrazu jest uznany za cenny ze względu na wyróżniający się krajobraz, zróżnicowanie ekosystemów lub pełnioną często funkcję korytarzy ekologicznych między ważniejszymi obszarami chronionymi, np. parkami narodowymi, krajobrazowymi i rezerwatami.

Do potencjalnych problemów związanych z ochroną przyrody zaliczyć można brak pełnego wyposażenia w system kanalizacji sanitarnej, co może spowodować zanieczyszczenie gleby i wód gruntowych.

Potencjalnym problemem jest również sieć śródpolnych rowów melioracyjnych, jednakże uwzględniając ich niewielką skalę, stosunki wodne na analizowanym obszarze nie ulegną zmianie. Biorąc pod uwagę gęstą sieć drenarską i brak kanalizacji deszczowej w przypadku odprowadzania wód opadowych i roztopowych na terenie własnej działki należy spełnić warunki Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych

W związku z powyższym, brak jest na danym terenie obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem wynikającym z ustaleń projektu planu.

Obszar opracowania planu jest zasadniczo płaski i brak jest na nim jakichkolwiek form ukształtowania terenu, oprócz nieznacznych wzniesień w graniach obszaru I. Powierzchnia terenu analizy cechuje się jednak nachyleniem południowo-zachodnim, co oznacza, iż cały obszar posiada predyspozycje do lokalizacji elektrowni słonecznych. Najwyżej położony punkt w granicach opracowania znajduje się na wysokości około 162,5 m n. p. m.

Wody podziemne i powierzchniowe

Na analizowanym obszarze można spodziewać się przede wszystkim wystąpienia zanieczyszczeń związanych z działalnością człowieka lub spływu zanieczyszczeń z terenów sąsiadujących. Brak jest jednak jakichkolwiek badań dotyczących ich wpływu na tereny sąsiednie, w tym na obszar opracowania.

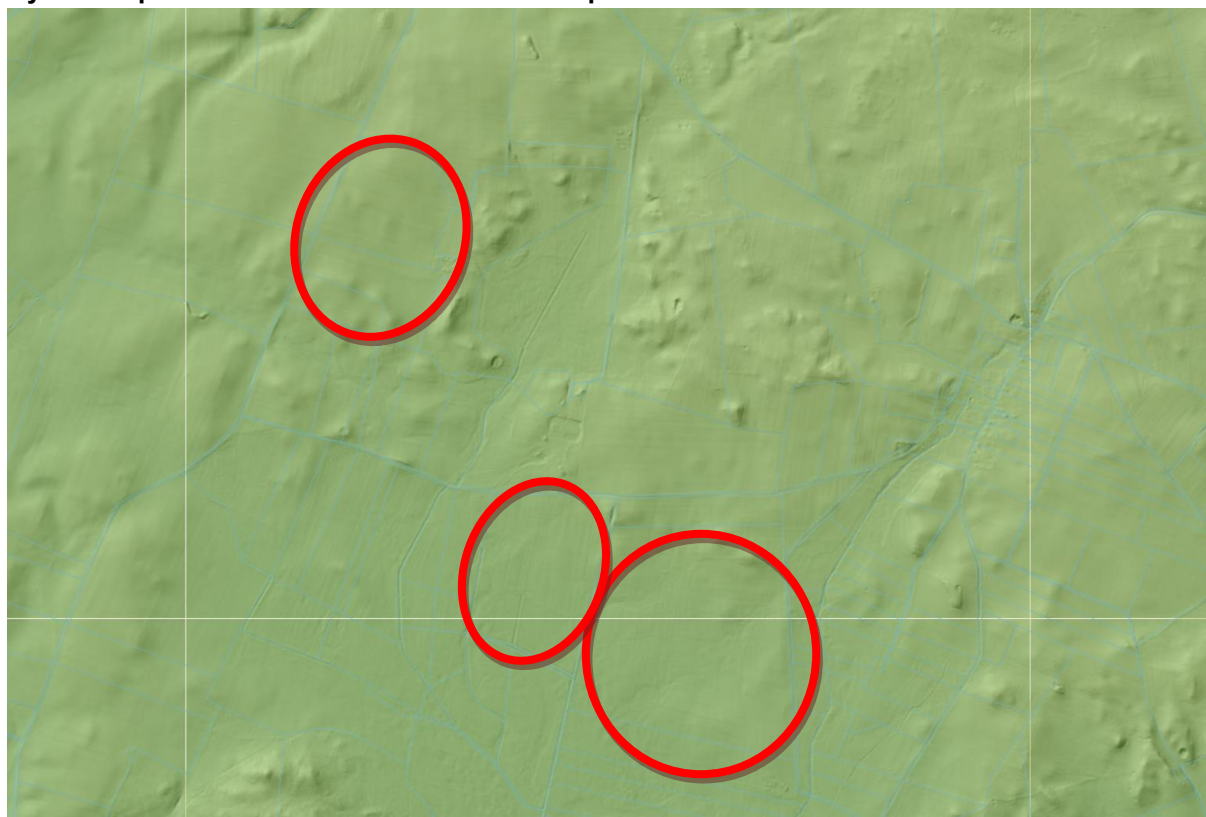
23

Na obszarze planu brak jest jakichkolwiek znacznych zanieczyszczeń powietrza. Mogą one być jedynie związane z ruchem samochodowym na drogach, a także z emisją zanieczyszczeń związanych z ogrzewaniem domowym w sąsiedztwie planu.

Hałas i pola elektromagnetyczne

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w bezpośrednim lub pośrednim sąsiedztwie dróg publicznych. Podczas wizji terenowej nie przeprowadzono żadnych badań akustycznych na obszarach objętych opracowaniem, jednak nie stwierdzono występowania znacznego negatywnego oddziaływania akustycznego.

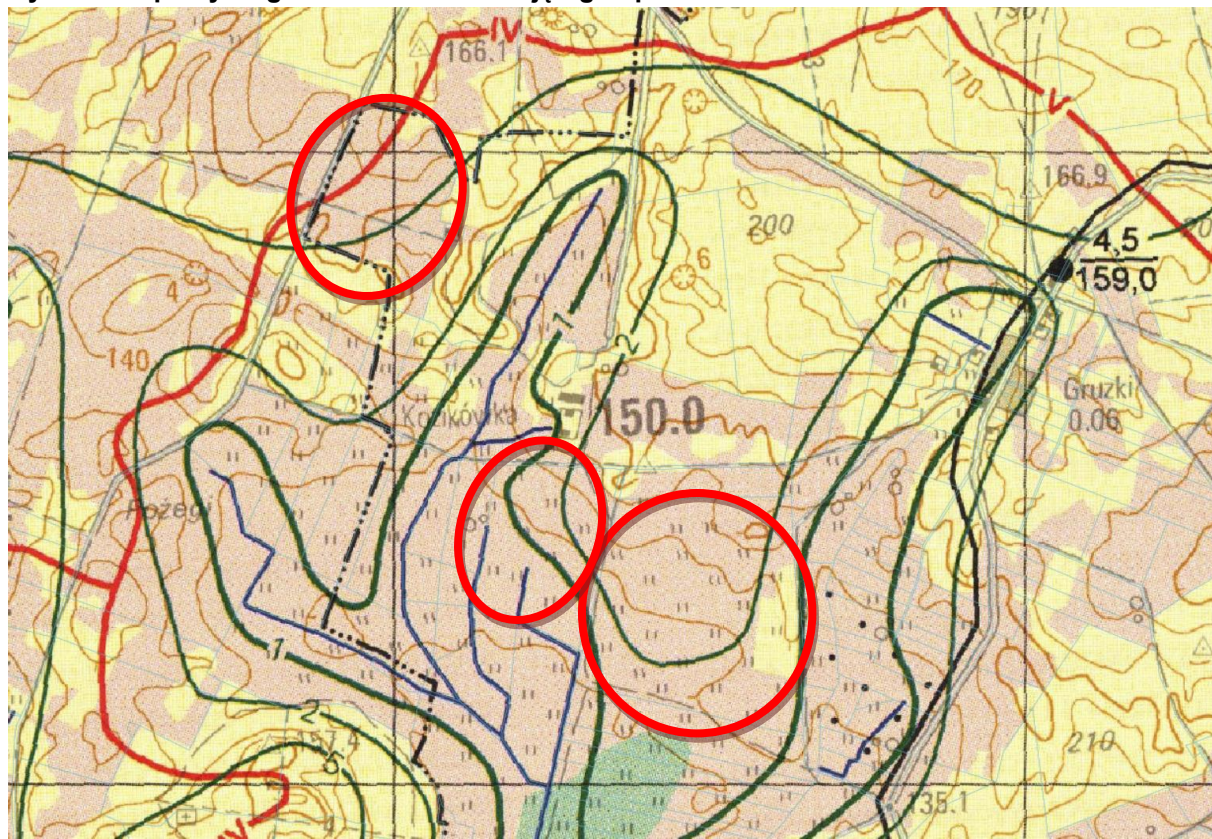
Ryc. 9. Mapa ukształtowania terenu obszaru opracowania

Źródło: <https://bialapiska.e-mapa.net/>

Część gruntów opracowania w wyniku uchwalenia planu, dzięki przeznaczeniu pod zabudowę związaną elektrownią słoneczną, zostanie przekształcona z terenów niezabudowanych na tereny zabudowane. Nie prognozuje się jednak wystąpienia na nich znaczącego negatywnego oddziaływania, gdyż w planie zastosowano zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pozostałe ustalenia ochrony środowiska przyrodniczego lub mające na to środowisko pośredni i bezpośredni wpływ.

Ryc. 10. Mapa hydrograficzna obszaru objętego opracowaniem

1 klasa – przepuszczalność łatwa

2 klasa – przepuszczalność średnia

3 klasa – przepuszczalność słaba

4 klasa – przepuszczalność zmienna

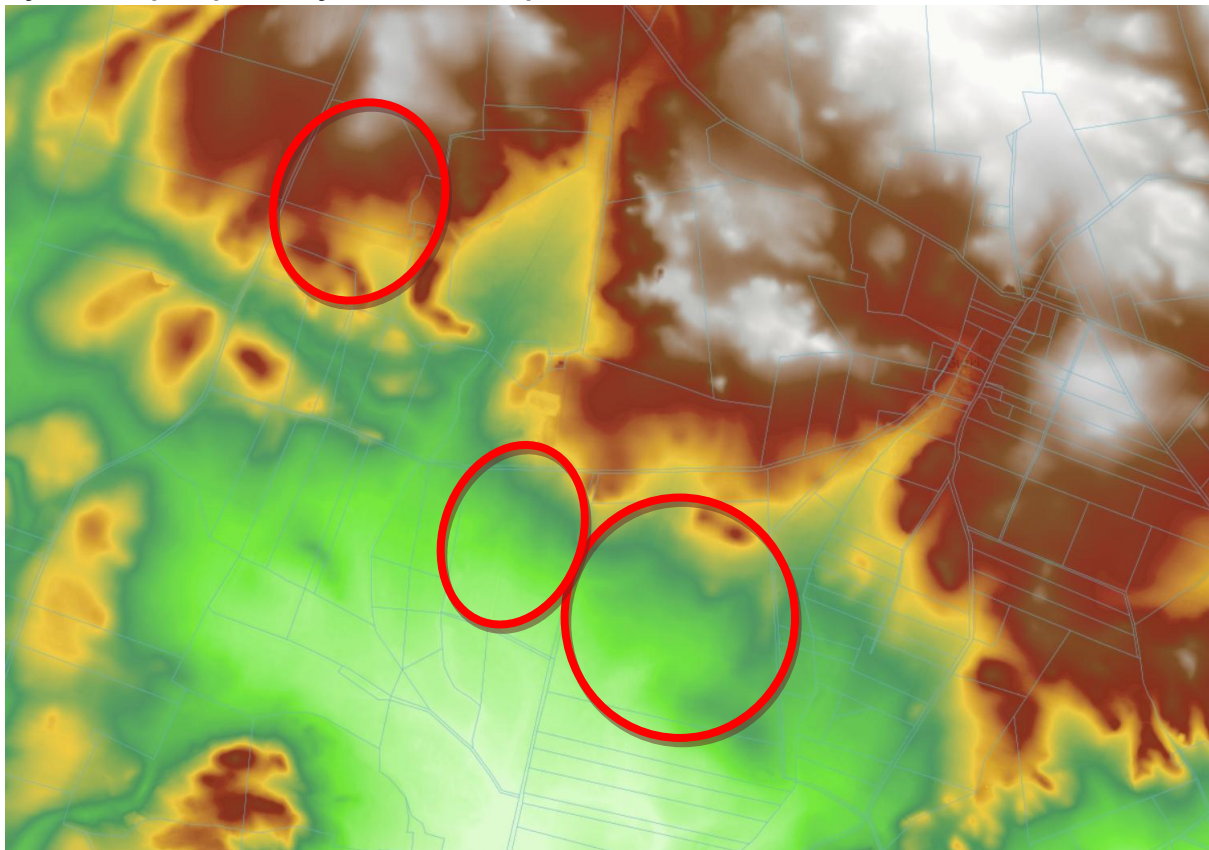
5 klasa – przepuszczalność zróżnicowana

6 klasa – przepuszczalność bardzo słaba

Źródło: geoportal.gov.pl

Ryc. 11. Mapa hipsometryczna obszaru opracowania

Źródło: <https://bialapiska.e-mapa.net/>

5.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Ochronę najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazu zapewniają obszary i obiekty powołane na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Analizowany obszar położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich wyznaczony został Uchwałą Nr 82/98 Wojewody Suwalskiego z dnia 26 czerwca 1998 r. w sprawie zasad gospodarki przestrzennej na obszarach chronionego krajobrazu województwa suwalskiego. Następnie, zasady zagospodarowania regulowane były za pomocą rozporządzeń Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, kolejno: Rozporządzenie Nr 37 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wprowadzenia zakazów dotyczących obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, Rozporządzenie Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, Rozporządzenie Nr 151 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Dokumentem obowiązującym dla Obszaru jest Uchwała Nr XXX/671/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r.

w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

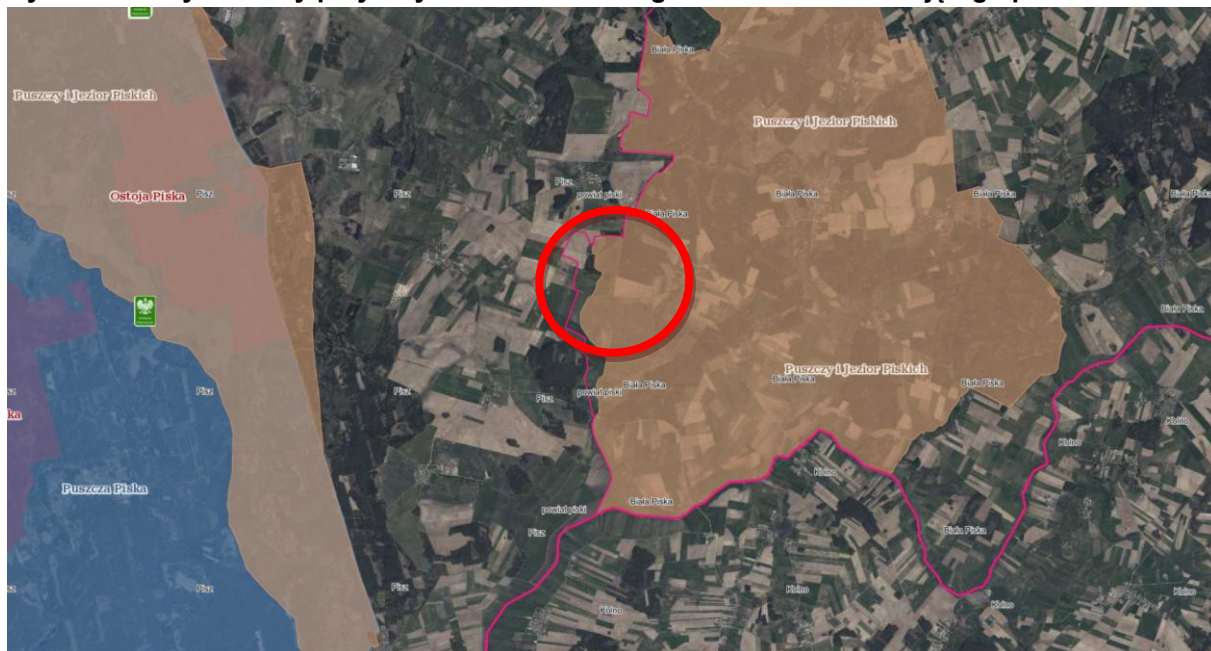
Obszar chronionego krajobrazu jest uznany za cenny ze względu na wyróżniający się krajobraz, zróżnicowanie ekosystemów lub pełnioną często funkcję korytarzy ekologicznych między ważniejszymi obszarami chronionymi, np. parkami narodowymi, krajobrazowymi i rezerwatami.

W granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich zakazuje się:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; Dziennik Urzędowy Województwa Warmińsko-Mazurskiego – 3 – Poz. 4145
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoślusiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Potencjalnym problemem, w związku z lokalizacją w granicach ww. OChK, jest ingerencja w obszary objęte ochroną. W związku z charakterem planowanego przeznaczenia i wyznaczeniem nieprzekraczalnej linii zabudowy, ochrona środowiska na analizowanym obszarze nie zostanie podważona. Tym samym projekt nie naruszy ustaleń §4 i §5 Uchwały Nr XXX/671/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Ryc. 12. Formy ochrony przyrody zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ochrona zasobów środowiska na terenach inwestycyjnych nie jest możliwa bez wcześniejszego zaplanowania jego zagospodarowania. W związku z brakiem zainwestowania na analizowanym terenie samoistnie utworzył się ekosystem. Miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego w swoich założeniach powinien stanowić ochronę istniejących zasobów środowiska polegającą głównie na zachowaniu i wzmocnieniu istniejącego systemu środowiska przyrodniczego, przede wszystkim poprzez wytyczenie przebiegu nowych korytarzy ekologicznych łączących zachowane węzły środowiskowe (w tym wzdłuż głównych cieków wodnych).

W związku położeniem w granicach obszaru chronionego i w sąsiedztwie form ochrony przyrody niezbędne jest ustalenie dopuszczalnych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Proponuje się wprowadzenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, z wyjątkiem:

- a) systemów fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
- b) inwestycji celu publicznego.

Postępujący proces urbanizacji bezpośrednio niszczy całą florę oraz pośrednio faunę na terenie, który jest zajęty przez obiekt budowlany lub utwardzenie terenu. Również zmiana zagospodarowania niszczy występujące na tym terenie gatunki i zmienia w mniejszym lub większym stopniu lokalny ekosystem.

Na terenie gminy, ze względu na znaczny stopień użytkowania rolniczego i leśnego, zachowane są walory krajobrazów o cechach naturalnych.

W związku z przekształcaniem terenów rolniczych na tereny budowlane zmienia się krajobraz, typowy obecnie dla terenów wiejskich na krajobraz podmiejski. Skutki rozwoju zabudowy nie powodują znacznego negatywnego wpływu na krajobraz, przyczyniają się jednak

do jego jakościowej zmiany.

Ze względu na charakter dopuszczanej zabudowy, w tym zakazy związane z przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przy zastosowaniu pozostałych ustaleń planu i zasad ochrony środowiska nie należy się spodziewać występowania negatywnych oddziaływań na ww. obszary zlokalizowane poza obszarem planu.

Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- uwzględnienie wymogów ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniami;
- stan powietrza atmosferycznego w strefie warmińsko-mazurskiej, ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowanie na obszarze województwa warmińsko-mazurskiego przekroczenia dopuszczalnych norm,
- prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami.
- zapobieganie konfliktom przestrzennym.

Należy podkreślić, iż dla zabezpieczenia środowiska przed negatywnymi wpływami, w projekcie planu wprowadzono zapisy, których realizacja w pełni zabezpieczy środowisko przyrodnicze. Ponadto realizacja ustaleń planu pomoże zapobiec wprowadzeniu zabudowy opartej na decyzjach o warunkach zabudowy, które zazwyczaj zawierają znacznie mniej rygorystyczne zasady zagospodarowania i obwarowania środowiskowe, niż plany miejscowe.

6. Przewidywane oddziaływanie na środowisko i jego elementy

Każda ingerencja człowieka w środowisko niesie za sobą konsekwencje i oddziaływania na przyrodę, zarówno pozytywne, jak i negatywne. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ingerencja ta powinna się odbywać z poszanowaniem dla środowiska naturalnego, zachowaniem równowagi przyrodniczej i trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zakłada realizację elektrowni fotowoltaicznych.

Na etapie eksploatacji paneli fotowoltaicznych nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. Działalność elektrowni nie powoduje emisji hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza, nie generuje również odpadów.

Dla terenów elektrowni słonecznych, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1PEF**, **2PEF**, **3PEF**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: elektrownie słoneczne, w tym:
 - a) ogniwa fotowoltaiczne, obejmujące urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, w tym o mocy przekraczającej 500 kW,
 - b) magazyny energii, w tym modułowe magazyny energii,
 - c) budynki i budowle stacji transformatorowych, w tym modułowe stacje transformatorowe,
 - d) budynki oraz wiaty, stanowiące zaplecze techniczne, magazynowe oraz pomieszczenia socjalne związane z bieżącą obsługą terenu;
- 2) minimalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,01;
- 3) maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,15;
- 4) maksymalna intensywność zabudowy: 0,15;
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 20%;
- 6) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 15%, z zastrzeżeniem iż do powierzchni

zabudowy nie wlicza się powierzchni instalacji fotowoltaicznych;

- 7) geometria dachów budynków, wiat oraz obiektów modułowych: płaskie, jedno-, lub dwuspadowe, symetryczne, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 20°;
- 8) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków: 6,0 m,
 - b) budowli: 8,0 m, z zastrzeżeniem lit. c,
 - c) ogniw fotowoltaicznych wraz z konstrukcją: 4,0 m;
- 9) maksymalna liczba kondygnacji budynków: 1 kondygnacja nadziemna;
- 10) minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych: 5000 m²;
- 11) obsługa komunikacyjna z sąsiadującymi drogami zlokalizowanymi poza obszarem planu.

Dla terenu lasu, oznaczonego na rysunku planu symbolem **1L**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: las;
- 2) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) urządzeń wodnych,
 - b) przejść pieszych, przejazdów, przepustów;
- 3) zakaz lokalizacji budynków oraz miejsc do parkowania.

Dla terenów rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1RN, 2RN, 3RN**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny rolnictwa z zakazem zabudowy;
- 2) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) urządzeń wodnych,
 - b) przejść pieszych, przejazdów, przepustów
 - c) ścieżek edukacyjnych oraz przyrodniczych;
- 3) dopuszczenie zalesień z dostosowaniem drzewostanu do warunków siedliskowych;
- 4) nakaz zachowania istniejącego drzewostanu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) zakaz lokalizacji budynków oraz miejsc do parkowania.

Dla terenu zieleni naturalnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem **1ZN**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: zieleń naturalna;
- 2) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) urządzeń wodnych,
 - b) przejść pieszych, przejazdów, przepustów,
 - c) ścieżek edukacyjnych oraz przyrodniczych;
- 3) dopuszczenie zalesień z dostosowaniem drzewostanu do warunków siedliskowych;
- 4) nakaz zachowania istniejącego drzewostanu, zgodnie z przepisami odrębnymi
- 5) zakaz lokalizacji budynków oraz miejsc do parkowania.

W związku z tym zajądą zmiany w środowisku takie jak:

- wzrost hałasu podczas realizacji obiektów budowlanych oraz hałasu spowodowanego przez silniki pojazdów w trakcie eksploatacji drogi,
- zmiana krajobrazu, związana z realizacją paneli fotowoltaicznych,
- zmiana szaty roślinnej poprzez realizację terenów biologicznie czynnych.

W związku z powyższym szczegółowy sposób zagospodarowania terenu normują zapisy projektu uchwały. Przyjęto, że działkę budowlaną należy zagospodarować w sposób

zapewniający zachowanie przepisów szczególnych i odrębnych oraz warunków określonych w projekcie planu.

6.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Każda inwestycja, polegająca na budowie, rozbudowie, utwardzeniu terenu lub zmianie jego zagospodarowania może negatywnie wpłynąć na różnorodność biologiczną danego obszaru.

Ustawa o ochronie przyrody określa, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Zabudowa bezpośrednio niszczy całą florę oraz pośrednio faunę na terenie, który jest zajęty przez obiekt budowlany lub utwardzenie terenu. Również zmiana zagospodarowania (np. na zielenie urządzonej) niszczy występujące na tym terenie gatunki i zmienia w mniejszym lub większym stopniu lokalny ekosystem.

Największe przekształcenia będą dotyczyły terenów dotychczas niezabudowanych, użytkowanych oraz nieużytkowanych rolniczo. Skutki realizacji planu spowodują zagospodarowanie i zmianę przeznaczenia terenów rolniczych, a co za tym idzie zniszczone zostaną siedliska i ostoje roślin oraz zwierząt. Na powyższych terenach występują rośliny typowe przede wszystkim dla środowiska polnego, takie jak: skrzyp polny (*Equisetum arvense*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), mlecz polny (*Sonchus arvensis*), koniczyna polna (*Trifolium arvense*). Dodatkowo szatę roślinną obszaru opracowania dopełniają rośliny uprawiane na tutejszych gruntach ornych. Na obszarze leśnym wyznaczonym w planie, zarejestrowano obecność drzew iglastych i liściastych, do których należą głównie sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris*) i brzoza brodawkowata (*Betula pendula*). Na terenach obszaru opracowania występują zwierzęta typowe dla krajobrazu wiejskiego, między innymi: zając szarak (*Lepus europaeus*), dzik euroazjatycki (*Sus scrofa*), sarna europejska (*Capreolus capreolus*), ślimak winniczek (*Helix pomatia*). Ponadto, ze względu na istniejące w sąsiedztwie elektrownie wiatrowe, dokonano oceny bioróżnorodności gatunkowej lokalnego ptactwa. Do przykładowych przedstawicieli ptaków występujących na obszarze opracowania zaliczyć można: bażanta zwyczajnego (*Phasianus colchicus*), srokę zwyczajną (*Pica pica*) lub wróbla domowego (*Passer domesticus*). Podczas wizji terenowej wstępnie nie stwierdzono występowania żadnych gatunków roślin, grzybów i zwierząt chronionych na obszarach opracowania. W przypadku stwierdzenia ich występowania na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

W związku z powyższym opisem flory i fauny, można stwierdzić, że na danym terenie brak jest terenów charakteryzujących się znaczną różnorodnością biologiczną, poza terenem leśnym oraz niewielkim zadrzewieniem śródpolnym. Tereny rolnicze, ze względu na prowadzoną na nich w większości monokulturę (w obrębie danej własności), oraz skoncentrowanych

wysiłek w celu uprawy danego typu roślinności, nie posiadają bogatej bioróżnorodności. Mimo to stanowią tereny występowania gatunków roślin i zwierząt typowych dla środowiska rolniczego. W projekcie planu, znaczna większość terenów niezabudowanych została przekształcona na tereny elektrowni fotowoltaicznych. Istniejąca różnorodność biologiczna zubożeje lub zostanie zastąpiona przez roślinność synantropijną, zagrodową lub ruderalną. W planie dla terenów zabudowy określono minimalne udziały powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz maksymalne intensywności zabudowy, dzięki czemu zminimalizowany zostanie negatywny wpływ ustaleń planu na różnorodność biologiczną.

Negatywnym oddziaływaniem paneli fotowoltaicznych mogą być refleksy świetlne powodujące oślepianie ptaków. Ponadto ptaki związane ze środowiskiem wodnym mogą mylić błyszczące powierzchnie z lustrem wody. W związku z tym powierzchnie paneli pokrywa się warstwą antyrefleksyjną.

Analizując podobne inwestycje, nie stwierdza się istotnego zagrożenia dla świata zwierzęcego. Ponadto w chwili obecnej nie są jeszcze znane szczegółowe parametry elektrowni fotowoltaicznej (projekt planu wskazuje wyłącznie obszary dopuszczalnej lokalizacji). Szczegółowe analizy wpływu na awifaunę obszaru objętego planem zostaną przedstawione na etapie procedury oceny oddziaływania na środowisko konkretnej inwestycji.

Nie można jednakże wykluczyć potencjalnych negatywnych oddziaływań takich jak niepokoje optyczne. Wpływ na ptaki może mieć charakter pośredni i bezpośredni.

Wpływ pośredni może się przejawiać między innymi poprzez bezpośrednią utratę siedlisk naturalnych, fragmentację siedlisk i/lub ich modyfikację, zaburzenia związane ze straszeniem przebywających tam gatunków ptaków, głównie poprzez prace przy budowie paneli solarnych i utrzymaniu jego późniejszej działalności. Dodatkowo panele o znacznych powierzchniach mogą powodować odstraszenie ptaków.

Wpływ bezpośredni to przede wszystkim odstraszenie i oślepianie ptaków poprzez odbijane refleksy świetlne. Nie można wykluczyć, że nawet kilkusekundowe oślepienie może spowodować trudności w rozpoznaniu i ominięciu przeszkody. Jednakże w chwili obecnej nie ma dowodów na ryzyko podwyższonej śmiertelności dla ptaków, związanych z panelami fotowoltaicznymi („Wpływ elektrowni słonecznych na środowisko przyrodnicze” - prof. dr hab. Piotr Tryjanowski, „Czysta Energia” – nr 1/2013).

Istotnym zagrożeniem jest natomiast zmniejszenie przestrzeni, która może być przez nie wykorzystywana. Wyżej wymienione negatywne oddziaływanie dotyczyć będzie przede wszystkim ptaków krajobrazu rolniczego, tj. głównie ptaków pospolitych.

Lokalizacja elektrowni fotowoltaicznych nie wpłynie również negatywnie na populację gatunków ptaków leśnych, ze względu na pozostawienie istniejących gruntów leśnych bez zmian. Nie przewiduje się również znaczącego wpływu na populację ptaków wodno-błotnych, ze względu na pozostawienie południowej części obszaru w obecnym użytkowaniu.

Zmniejszy się natomiast powierzchnia żerowania ptaków szponiastych, dla których panele fotowoltaiczne stanowić będą znaczącą barierę w żerowaniu.

Część gruntów objętych planem pozostawiono w projekcie planu jako niezagospodarowane obszary, oznaczone na rysunku planu symbolami L i ZN, również w celu zachowania siedlisk drobnych ssaków. Obszary te w chwili obecnej stanowią grunty zadrzewione oraz leśne, natomiast zgodnie z projektem planu przewidziano teren zieleni naturalnej oraz teren lasu. Tereny te stanowią najcenniejsze przyrodniczo fragmenty obszarów

objętych projektem planu i wykazują się największą bioróżnorodnością, wśród gruntów objętych projektem mpzp.

Ponadto na obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stwierdzono wystąpienia chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt na podstawie przepisów rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 1409) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183) i rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. poz. 1408).

Natomiast nie ma możliwości zagwarantowania, iż w na obszarze planu bytować mogą niewielkie ssaki, ptactwo oraz płazy, dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania i niszczenia miejsc gniazdowania. W przypadku możliwości naruszenia zakazów wynikających z ustawy należy uzyskać zezwolenie na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt chronionych. Jako działanie kompensacyjne w takim przypadku można wprowadzać zastępcze miejsce gniazdowania w postaci budek (skrzynek) lęgowych dostosowanych do potrzeb danego gatunku.

W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin lub zwierząt chronionych na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

W związku z powyższym, uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną, florę i faunę w granicach obszaru planu.

6.2. Wpływ na ludzi

Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach i obwarowaniach zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi. Plan zakazuje lokalizacji przedsięwzięć zawsze i potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko, z wyjątkiem:

- a) systemów fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
- b) inwestycji celu publicznego.

Dzięki temu nie zostaną przekroczone żadne dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń gazowych, pyłowych, hałasowych oraz związanych wytwarzaniem pól elektromagnetycznych w granicach planu.

Elektrownie fotowoltaiczne są urządzeniami neutralnymi dla ludzi. Nie powodują emisji hałasu oraz innych uciążliwości. Potencjalny negatywny wpływ paneli na otoczenie to niepokój optyczny wywołany refleksami świetlnymi, co powoduje, że elektrownie słoneczne uznaje się za niekorzystne sąsiedztwo dla lotnisk i tras przelotów statków powietrznych (możliwość oślepienia pilotów). W celu ograniczenia niepożądanego zjawiska, panele pokrywa się powłoką antyrefleksyjną. Nie przewiduje się dodatkowego ograniczenia wpływu na tereny mieszkaniowe, ze względu na znaczną odległość od tych terenów.

Na obszarze objętym projektem planu nie ma zakazu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w tym stacji bazowych telefonii komórkowych. Ich lokalizacja mogłaby wpłynąć negatywnie na ludzi w związku z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Wpływ ten uzależniony jest jednak od umiejscowienia tej stacji, czego nie można przewidzieć na etapie tworzenia planu. W chwili obecnej na obszarze opracowania nie występują stacje BTS. Najbliższe zlokalizowane są w odległości około 2 km w kierunku południowo-zachodnim od obszaru opracowania, w miejscowości Turowo, gmina Pisz.

Zagrożeniem dla zdrowia ludzi mogłyby być również ewentualnie zdarzenia losowe, występujące w tego typu inwestycjach, takie jak awarie, pożary. Istnieje ryzyko, że rozprzestrzeniłyby się one na sąsiadujące tereny mieszkalne.

Projektowane zagospodarowanie nie powinno wprowadzać dodatkowych ewentualnych zagrożeń dla zdrowia ludzi na terenach objętych projektem planu oraz na pozostałych w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń, pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz w prognozie. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych projektu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na opisywanym terenie.

6.3. Wpływ na wodę

Południowo-zachodnia część gminy Biała Piska zlokalizowana jest w granicach nieudokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka warszawska”. Na terenie objętym planem znajduje się ponadto sieć rowów melioracyjnych.

Plan zakazuje lokalizacji przedsięwzięć zawsze i potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko, z wyjątkiem:

- a) systemów fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
- b) inwestycji celu publicznego.

Z tego powodu nie prognozuje się wystąpienia znaczącego wpływu skutków realizacji planu na wody powierzchniowe. Odpowiednie zapisy dotyczące wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej powinny zminimalizować ewentualny negatywny wpływ na wody powierzchniowe znajdujące się poza granicami planu.

Ponadto dla ochrony oraz prawidłowego funkcjonowania wód podziemnych i powierzchniowych w zapisach projektu planu wprowadzono następujące ustalenia:

- 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
 - a) zaopatrzenie w wodę z istniejącej sieci wodociągowej lub projektowanej sieci wodociągowej o średnicy nie mniejszej niż 90 mm,
 - b) dopuszczenie zaopatrzenia z własnego ujęcia wody lub poprzez dowóz,
 - c) dopuszczenie realizacji hydrantów przeciwpożarowych;
- 2) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych ustala się:
 - a) odprowadzanie ścieków bytowych do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej o średnicy nie mniejszej niż 150 mm,
 - b) dopuszczenie odprowadzania ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych, do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej,
 - c) dopuszczenie realizacji przepompowni ścieków;
- 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:
 - a) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej

- lub odprowadzanie zgodnie z przepisami odrębnymi,
- b) dopuszczenie gromadzenia wód opadowych i roztopowych w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych zlokalizowanych w granicach działek budowlanych oraz wykorzystanie ich do celów gospodarczych i przeciwpożarowych,
 - c) dopuszczenie lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, służących biernej i czynnej ochronie jakości i ilości zasobów wód podziemnych.

Zgodnie z art. 120 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ze względu na ochronę zasobów wodnych, mogą być ustanawiane obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych.

Na obszarach tych obowiązują zakazy, nakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody w celu ochrony zasobów wód podziemnych lub powierzchniowych przed degradacją określone w art. 140 Prawo wodne. Obszar objęty planem zlokalizowany jest poza ww. obszarami. Obszary te, zgodnie z art. 141 ustawy Prawo wodne, ustanawia Wojewoda, w drodze aktu prawa miejscowego, na wniosek Wód Polskich.

Dopuszczenie przebudowy lub likwidacji urządzeń drenarskich spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych, aczkolwiek nie spowoduje to znaczących przekształceń powodujących zagrożenia środowiskowe, ze względu na konieczność zachowania ciągłości i przepływu.

Dopuszczone zostało odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorników bezodpływowych, jednakże wyłącznie jako rozwiązanie tymczasowe do czasu realizacji pełnego uzbrojenia technicznego. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko przy zachowaniu przepisów odrębnych i odpowiedniej technologii.

Ze względu na zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, nie przewiduje się znaczących oddziaływań projektu planu w tym zakresie. Dopuszczone tymczasowe zbiorniki bezodpływowe przy zachowaniu pełnej szczelności nie będą negatywnie oddziaływać na wody GZWP.

Można przyjąć, że realizacja założeń projektu planu nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko wodne oraz nie powinna spowodować nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”. Planowane rozwiązania w zakresie podłączenia do sieci wodociągowej pozwolą na zachowanie ilościowych zasobów wodnych wód podziemnych.

Przy uwzględnieniu zapisów projektu planu oraz przepisów odrębnych zostanie zminimalizowany negatywny wpływ planu na jakość i ilość wód gruntowych i podziemnych, jak również wód i gleb znajdujących się w obrębie planu.

6.4. Wpływ na powietrze

Na obszarze planu będą mogły powstać budynki związane z obsługą elektrowni fotowoltaicznych. Plan minimalizuje jednak ewentualny negatywny wpływ na powietrze poprzez zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:

- a) systemów fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
- b) inwestycji celu publicznego.

Dopuszczona w planie projektowana zabudowa mogłaby dodatkowo wpływać negatywnie na powietrze poprzez stosowanie paliw wysokoemisyjnych. Z tego powodu ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub odnawialne źródła energii.

Dzięki powyższym zapisom planu, nie przewiduje się wystąpienia znacznego negatywnego wpływu skutków realizacji planu na powietrze atmosferyczne.

Elektrownia fotowoltaiczna nie będzie stanowiła źródła zanieczyszczeń powietrza ze względu na brak źródeł emisji.

6.5. Wpływ na powierzchnię ziemi

Na prawie całym obszarze planu dopuszcza się realizację zagospodarowania. Obszary obecnie są praktycznie w całości niezagospodarowane i częściowo użytkowane rolniczo. W związku z powstaniem nowych budynków, paneli fotowoltaicznych, dojazdów oraz dodatkowych utwardzeń terenu prognozuje się negatywny wpływ na powierzchnię ziemi. W planie nakazano zachowanie odpowiednich powierzchni terenu biologicznie czynnego, co zminimalizuje negatywne oddziaływanie na ten element środowiska oraz ograniczono intensywność i powierzchnię zabudowy, również poprzez dopuszczenie lokalizacji zabudowy wyłącznie na części obszaru planu poprzez wyznaczone linie zabudowy.

Zapisy planu dotyczące podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, powinny uniemożliwić lub zminimalizować ewentualne zanieczyszczenie powierzchni ziemi związane z funkcjonowaniem przyszłych terenów zabudowy.

W miarę zagospodarowania terenów przeznaczonych pod elektrownię fotowoltaiczną i związane z nią budynki, zwiększać się będzie ilość odpadów generowanych na obszarze opracowania. Podlegać one powinny segregacji w miejscu wytworzenia i dalej być przekazywane do utylizacji. Projekt planu ustala nakaz, aby gromadzenie i usuwanie odpadów było prowadzone w sposób zgodny z ustaleniami przepisów odrębnych, czyli z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o *odpadach*. Działania te powinny uwzględniać segregację odpadów i właściwego zabezpieczania odpadów niebezpiecznych.

6.6. Wpływ na krajobraz

Według Europejskiej Konwencji Krajobrazowej (2000) krajobraz jest to znaczny obszar, postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i/lub ludzkich.

Projekt planu przewiduje realizację zabudowy związanej z fotowoltaiką w znacznej większości obszarów objętych planem. Elektrownie fotowoltaiczne zlokalizowane będą w obrębie rozległych terenów rolnych. Dopuszczone w planie miejsca ich lokalizacji nie będą negatywnie oddziaływały na sąsiednie tereny. Maksymalna wysokość konstrukcji paneli fotowoltaicznych nie będzie przekraczać 4,0 m od poziomu gruntu. Projekt zakłada również pozostawienie części terenu jako powierzchni zieleni naturalnej i leśnej. Projekt planu nie przewiduje lokalizacji obiektów energetyki wiatrowej.

Dwa z trzech odrębnych obszarów objętych planem zlokalizowane są w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Utworzenie tej formy ochrony przyrody miało na celu ochronę terenów cennych ze względu na ich wyróżniający krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania

potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Ze względu na skalę oraz mobilność ogniw fotowoltaicznych, nie prognozuje się wystąpienia negatywnego wpływu ustaleń projektowanego dokumentu na walory krajobrazowe OCHK-u w granicach omawianego terenu.

Należy jednak spodziewać się stałego negatywnego oddziaływania na krajobraz ze względu na wprowadzenie na obszarze rolnym, obiektów i urządzeń wytworzonych przez człowieka. Panele fotowoltaiczne będą odznaczały się w krajobrazie przede wszystkim poprzez swój kształt oraz znaczną powierzchnię, stanowiąc tym samym jednorodną powierzchnię o metalicznej barwie.

Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (projekt uchwały miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) i projektu rysunku planu miejscowego można przyjąć, że nie nastąpi degradacja krajobrazu, nastąpi natomiast jego jakościowa zmiana. Przyczynią się do tego przede wszystkim zapisy projektu planu opisane w zasadach ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz szczegółowe parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

6.7. Wpływ na klimat

Proponowane zmiany mają charakter lokalny, dlatego brak jest istotnego wpływu na klimat. Emisja do powietrza pochodząca z terenów zurbanizowanych będzie zgodna ze standardami emisji określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. *w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

W związku z przeznaczeniem pod elektrownie fotowoltaiczne terenów niezabudowanych i niezagospodarowanych, niewielkie zmiany topoklimatu mogą być związane ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Planowana zabudowa i utwardzenie terenu silniej się nagrzewają od terenów powierzchni biologicznie czynnej. Co więcej, budynki związane z fotowoltaiką, w wyniku procesów technologicznych, mogą oddawać część ciepła na zewnątrz, wpływając na zwiększenie się temperatury powietrza w najbliższym otoczeniu. Oddziaływanie to będzie miało charakter nieznaczący i lokalny.

Istotny jest natomiast zamiar lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych, których oddziaływanie na klimat daje pozytywne efekty, zmniejszając globalną emisję dwutlenku węgla, przyczyniającego się do wzrostu temperatur.

6.8. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody oraz elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta).

Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych składników.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie ma zewidencjonowanych złóż kopaliny, dlatego skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie.

Projekt planu wpłynie negatywnie na gleby w związku z realizacją zabudowy. Dlatego też zaleca się wykorzystanie zewnętrznej warstwy gleby spod budowli w celu zagospodarowania terenów zieleni ozdobnej.

Wpływ skutków realizacji planu na wody i elementy przyrody ożywionej został omówiony we wcześniejszych rozdziałach.

6.9. Wpływ na zabytki

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu mogły mieć jakikolwiek negatywny wpływ na obszary i obiekty objęte ochroną w myśl ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ze względu na brak tego typu obiektów w obszarach planu.

W związku z powyższym, projekt nie będzie miał wpływu na zabytki w granicach opracowania mpzp.

6.10. Wpływ na dobra materialne

Zapisy uchwały mówiące o kształtowaniu ładu przestrzennego są w przypadku ochrony dóbr materialnych wystarczające. Nałożone wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne w stosunku do nowych obiektów powinny pozwolić na uzyskanie harmonijnej przestrzeni.

Na terenie objętym planem przewiduje się wzrost wartości dotychczasowych terenów ze względu na ustalone przeznaczenie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

6.11. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Teren objęty planem zlokalizowany jest w odległości około 5 km w kierunku północno-wschodnim od najbliższych Obszarów Natura 2000, tzn. Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008 oraz Specjalnego Obszaru Ochrony Ostoja Piska PLH280048. W związku z tym, nie przewiduje się negatywnego wpływu na cele i przedmiot obszaru Natura 2000.

Ponadto w związku z faktem, iż na obszarze objętym opracowaniem dopuszcza się wyłącznie zabudowania związane z elektrownią fotowoltaiczną oraz ogranicza się lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, również nie przewiduje się negatywnego wpływu projektu planu na integralność istniejących obszarów Natura 2000.

Ryc. 18 Lokalizacja obszarów Natura 2000 Puszcza Piska i Ostoja Piska

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - a) systemów fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
 - b) inwestycji celu publicznego;
- 3) zakaz zmian stosunków wodnych oraz zmiany kierunku odpływu wód opadowych i roztopowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 4) dopuszczenie przebudowy, likwidacji lub rozbudowy istniejących budowli drenarskich i melioracyjnych, w tym odcinkowego skanalizowania, z zachowaniem ciągłości przepływu wód i dalszego poprawnego funkcjonowania całego systemu;
- 5) nakaz zapewnienia ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie przyrody;
- 6) zakaz lokalizacji biogazowni, elektrowni wiatrowych, zakładów spalania zwłok oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- 7) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych ustala się:
 - a) odprowadzanie ścieków bytowych do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej o średnicy nie mniejszej niż 150 mm,

- b) dopuszczenie odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych do zbiorników bezodpływowych, do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej,
 - c) dopuszczenie realizacji przepompowni ścieków;
- 8) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:
- a) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej lub odprowadzanie zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) dopuszczenie gromadzenia wód opadowych i roztopowych w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych zlokalizowanych w granicach działek budowlanych oraz wykorzystanie ich do celów gospodarczych i przeciwpożarowych,
 - c) dopuszczenie lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, służących biernej i czynnej ochronie jakości i ilości zasobów wód podziemnych.

Ponadto podczas realizacji inwestycji postuluje się o:

- zakaz niszczenia siedlisk gatunków chronionych,
- przestrzeganie wszystkich przepisów o ochronie środowiska, w szczególności zaś, należy stosować się do zasad ochrony (w tym zakazów oraz odstępstw od zakazów) w stosunku do gatunków dziko występujących zwierząt, a także roślin grzybów podlegających ochronie gatunkowej mającej na celu zapewnienie przetrwania właściwego stanu okazów gatunków oraz ich siedlisk ostoi, wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych, tj.:
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183),
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408).

Powyższe zapisy wynikają z przepisów odrębnych i inwestor jest zobligowany do ich przestrzegania podczas realizacji inwestycji, dlatego też w ustaleniach planu nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000

W tym rozdziale zostały przedstawione rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Opisano teoretyczne scenariusze możliwych rozwiązań przestrzennych.

Ze względu na znaczną odległość od obszarów Natura 2000 przedstawiono następujące dwa warianty alternatywne zagospodarowania przestrzennego:

- Wariant nr 1 – zaniechanie opracowywania miejscowego planu,
- Wariant nr 2 – zmianę przeznaczenia na tereny mieszkaniowo-usługowe lub produkcyjne, zwiększenie intensywności zabudowy oraz

ograniczenie powierzchni terenu biologicznie czynnego (wariant inwestorski).

Wariant alternatywny nr 1

Skutki zaniechania opracowywania i uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem prognozy, zostały przedstawione w rozdziale 5.2. niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko.

Wariant alternatywny nr 2

Wariant ten przedstawia sytuację najbardziej korzystną dla ewentualnych przyszłych inwestorów. Proponuje się zmianę przeznaczenia terenów, zwiększenie intensywności zabudowy oraz zmniejszenie udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego na terenach zabudowy. Spowodowane jest to wymaganiami inwestorskimi, według których należałoby przeznaczyć jak najwięcej terenów pod zabudowę. Z powodu intensyfikacji zabudowy, większa część terenów byłaby zabudowana. Prawdopodobny wpływ zmian zawartych w wariantcie alternatywnym nr 2 na poszczególne komponenty środowiska w stosunku do pierwotnego projektu planu przedstawia się następująco:

- Różnorodność biologiczna, fauna i flora – zwiększony negatywny wpływ poprzez zachowanie mniejszej powierzchni terenu biologicznie czynnego;
- Ludzie – zwiększony negatywny wpływ – ograniczenie terenów powierzchni biologicznie czynnej, zwiększenie intensywności zabudowy spowoduje większe oddziaływanie na istniejące tereny zamieszkania;
- Woda – wzrost negatywnego oddziaływania poprzez zwiększoną antropopresję;
- Powietrze – brak zmian wpływu, przy zachowaniu obecnych ustaleń dotyczących stosowania paliw niskoemisyjnych;
- Powierzchnia ziemi – wzrost negatywnego oddziaływania poprzez zwiększenie intensywności zabudowy oraz ograniczenie powierzchni terenów biologicznie czynnych;
- Krajobraz – możliwy negatywny wpływ na krajobraz poprzez powstanie terenów o zwiększonej intensywności zabudowy, nieodpowiadających istniejącym terenom zabudowanym w sąsiedztwie;
- Klimat – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zasoby naturalne – negatywne oddziaływanie na gleby związane z ograniczeniem powierzchni terenu biologicznie czynnego; brak wpływu na surowce mineralne;
- Zabytki – brak wpływu;
- Dobra materialne – możliwe zwiększenie zainteresowania inwestorów, możliwy wzrost cen gruntów, zwiększony negatywny wpływ na istniejące zabudowania;
- Natura 2000 – negatywne oddziaływanie, ze względu na niewielką odległość, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, rozwiązania przestrzenne w nim zawarte nie będą wpływały na cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu ponadlokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Niemalże wszystkie dokumenty poruszające problematykę ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Obecnie za najważniejszą zasadę prowadzenia polityk i działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz w różnych sektorach gospodarki uważa się zasadę zrównoważonego rozwoju, która sformułowana została na Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (*Konwencja o różnorodności biologicznej*).

Innym ważnym dokumentem o charakterze międzynarodowym jest *Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI wiek*, który powstał w wyniku dyskusji nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata. II część pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody” stanowi najistotniejszą część przedmiotowego dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska. Składa się ona z 14 rozdziałów traktujących o potrzebach badań środowiska, zapobieganiu zagrożeniom, zwalczaniu negatywnych zjawisk w środowisku, ochronie zasobów środowiska, bezpiecznym gospodarce itd.

Zaznaczyć należy, że Polska podpisała wiele dokumentów o charakterze międzynarodowym dotyczącym problematyki ochrony środowiska. Wymieć należy tu m.in. *Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu* (Nowy Jork, 9 maj 1992 r.) czy *Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości* (Genewa, 13 listopad 1979 r.).

Unia Europejska wyraża swoją troskę o środowisko przyrodnicze poprzez podejmowanie szeregu uchwał, rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 roku w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji,
- Dyrektywę Parlamentu Europejskiej i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy,
- Rozporządzenie Rady 3254/92/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Zaznaczyć należy, że wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej na wszystkie krajowe akty prawne nałożony został obowiązek dostosowania do prawa unijnego. Mimo, że większość przepisów polskiego prawa zostało już dostosowanych, to proces ten nie został jeszcze zakończony.

Podkreślić należy również fakt, że oceniając w projektowanym dokumencie realizację celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostaje jednocześnie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego (bo dokumenty te są w swojej istocie bardzo ogólne) oraz wspólnotowego (bo zawiera swoje

odpowiedniki w prawie polskim).

Tab. 4. Sposób uwzględnienia zapisów dokumentów rangi międzynarodowej:

Nazwa dokumentu	Cel ochrony środowiska	Sposób uwzględnienia w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Rio de Janeiro 1992 r. oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Kioto 1997 r.	Powstrzymanie niekorzystnych zmian klimatycznych – ograniczenie emisji gazów cieplarnianych	w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi
Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979	Powstrzymanie przemieszczania się szkodliwych zanieczyszczeń na dalekie odległości	w projekcie planu zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego
Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000 r.	Ochrona krajobrazu definiowana jako działania na rzecz zachowania i utrzymywania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i zharmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych	dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalono wskaźniki oraz parametry zabudowy

Źródło: Opracowanie własne

Wszystkie dokumenty prawne w Polsce odnosić się muszą do *Konstytucji Rzeczypospolitej Polski* przyjętej w 1997 roku - najważniejszego dokumentu prawnego w Polsce. W art. 5 *Konstytucji* stwierdzono, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto w niniejszym dokumencie ustala się ochronę środowiska jako obowiązek m.in. władz publicznych, które poprzez swoją politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wojewódzkim. Zawarte one zostały m.in. w takich dokumentach jak:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego, przyjęty uchwałą nr XXXIX/832/18 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.
- Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2023-2028,
- Program ochrony środowiska dla województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2030, przyjęty uchwałą Nr XXIV/382/21 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia

16 lutego 2021 r.,

- Uchwała Nr XI/183/25 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 marca 2025 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa warmińsko-mazurskiego,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za rok 2030, WIOŚ, Olsztyn,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Do najważniejszych celów ochrony środowiska zalicza się:

- ochronę powietrza atmosferycznego,
- utrzymanie i ochronę walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych,
- ochrona wód, gleby i różnorodności biologicznej,
- ochrona zdrowia ludzi przed hałasem.

Po przeanalizowaniu i ocenie ww. celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym stwierdzono, iż projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizują je w zakresie:

- ochrony powietrza atmosferycznego przed szkodliwymi emisjami,
- utrzymania i ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych, poprzez m.in. rozwiązania przestrzenne uwzględniające konieczność zachowania parametrów i wskaźników zabudowy gwarantujących zachowanie ładu przestrzennego, zapis odnoszący się do zachowania powierzchni biologicznie czynnej,
- ochrony wód, gleby oraz różnorodności biologicznej, poprzez m.in. zapisy odnośnie gospodarki wodno–ściekowej oraz gospodarki odpadami,
- ochrony zdrowia ludzi przed hałasem, poprzez zapisy określające konieczność zapewnienia właściwego klimatu akustycznego na poszczególnych terenach objętych ochroną akustyczną.

Opracowany projekt planu uwzględnia, przy założeniu realizacji uwag zawartych w niniejszej prognozie, ograniczenie ujemnego wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, a także ustala zasady tego zagospodarowania zgodnie z zasadami ochrony środowiska i polityką przestrzenną gminy.

10. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko* państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) *monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.*

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska (w tym przypadku należy pamiętać, że dane muszą się odnosić do obszaru objętego projektem planu) lub w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego

dokumentu.

Ustawa *Prawo ochrony środowiska* wskazuje, że badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych, dlatego ocena zmian zachodzących w środowisku omawianego obszaru może być oparta również na okresowym przeglądzie i rejestracji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym tych terenów prowadzonych przez gminę Biała Piska.

Za najistotniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie w zakresie badania stanu jakościowego powietrza (proponowane prowadzenie badań raz na dwa lata).

W pierwszym okresie po uchwaleniu planu może zaistnieć konieczność przeprowadzenia dodatkowych badań stanu środowiska lub zwiększenia ich częstotliwości, bądź dokładności, co umożliwiłoby określenie ewentualnych błędów nowego przeznaczenia i podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Gmina Biała Piska położona jest w województwie warmińsko-mazurskim, w odległości około 66 km od najbliższej granicy państwa, w związku z tym nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko.

12. Podsumowanie, wnioski, zalecenia

Wszelkie inwestycje będące wynikiem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powodują następstwa w środowisku i w krajobrazie, zróżnicowane pod względem: momentu zaistnienia, czasu ich trwania, odwracalności, prawdopodobieństwa wystąpienia, szkodliwości (lub korzyści), przestrzennego zasięgu zmian, przestrzennego rozkładu zanieczyszczeń. Prognoza wykonywana dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma za zadanie określić wpływ realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

Zmiany przestrzenne projektowane w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Guzki będą oddziaływały na środowisko przyrodnicze w granicach obszaru objętego planem. W związku z obowiązującymi wymogami w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego przed zanieczyszczeniem i degradacją walorów przyrodniczo-krajobrazowych w ustaleniach planu zawarto warunki dotyczące:

- kształtowania ładu przestrzennego,
- ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- wielkości i charakteru zabudowy,
- minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego,
- zaopatrzenia w media i inną infrastrukturę techniczną,
- zasady usuwania odpadów, wód opadowych i roztopowych.

Przedstawione powyżej warunki zostały zawarte w planie poprzez m.in. poniższe zasady:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz wyjątków określonych w uchwale;
- zakaz lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii;
- zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów, w tym ich składowaniu oraz na zbieraniu odpadów.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustala przeznaczenie terenu jako związane z wytwarzaniem energii. Umożliwia zabudowę zgodną z wymaganiami ochrony środowiska oraz krajobrazu kulturowego. W przypadku lokalizacji zabudowy należałoby stosować się do poniższych wymagań:

- 1) realizacja nowych obiektów winna być realizowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w uchwale miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza w zakresie ustalonych w planie norm powierzchni biologicznie czynnej,
- 2) inwestycje muszą spełniać wymogi ochrony środowiska,
- 3) należy bezwzględnie wyegzekwować prawidłowe funkcjonowanie systemów technicznych obsługujących teren (zaopatrzenie w media, gospodarka wodno-ściekowa i odpadowa).

Podsumowując stwierdza się, że proponowane w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązania, dotyczące terenów położonych w obrębie geodezyjnym Guzki, odnoszą się przede wszystkim do ustalenia wymagań w zakresie realizacji zabudowy produkującej energię elektroenergetyczną opartą na systemie fotowoltaicznym. Należy założyć, że przy stosowaniu się do wyżej przedstawionych wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez służby wojewódzkie i samorządowe prowadzonych inwestycji oraz przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z projektu planu miejscowego, proponowany sposób zagospodarowania nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego w skali lokalnej oraz większej. Co więcej obszary objęte planem nie zajmują dużej powierzchni w stosunku do powierzchni gminy i jej środowiska przyrodniczego.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zmianami).

W analizowanym przypadku prognoza dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu Guzki, gmina Biała Piska.

Plan obejmuje trzy obszary w obrębie geodezyjnym Guzki, w gminie Biała Piska, o łącznej powierzchni około 82,6 ha, którego granice określono w części graficznej planu.

Do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przystąpiono przede wszystkim w celu umożliwienia realizacji elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 500 kW.

W chwili obecnej w granicach przedmiotowych obszarów nie obowiązują zapisy żadnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Docelowy sposób zagospodarowania terenów objętych niniejszą uchwałą nie będzie zgodny z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biała Piska, w którym dla działek objętych opracowaniem określono kierunki zagospodarowania przede wszystkim jako tereny rolnicze, a lokalnie jako lasy.

Pomimo przeznaczenia określonego w studium, zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz

niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) wyłączony został obowiązek sporządzenia przez Burmistrza projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnego z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy m.in. w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz ich stref ochronnych, których nie stosuje się od dnia wejścia w życie ww. ustawy.

Obszary objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowane są w miejscowości Guzki, i obejmuje zachodnie fragmenty wsi o łącznej powierzchni około 82,6 ha.

Obszar I odpowiada powierzchni 20,1 ha. Od strony północnej ograniczony jest granicami działek ewidencyjnych, przebiegającymi przez pola uprawne. Zachodnią granicę stanowi droga polna, a jednocześnie granica administracyjna gminy Biała Piska. Od wschodu, granica przebiega wzdłuż granicy użytku leśnego. Od strony południowej, obszar ograniczony jest natomiast polami uprawnymi i terenami odłogowanymi.

Obszar opracowania stanowi głównie tereny gruntów uprawnych, wykorzystywanych rolniczo. W jego wschodniej części zlokalizowany jest jeden budynek gospodarczy.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy posiada dostęp wyłącznie do sieci telekomunikacyjnej. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewnia droga gminna, wyznaczająca zachodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru I brak jest większych zadrzewień, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności od stronu użytku leśnego, oraz niewielkiego fragmentu w sąsiedztwie istniejącego budynku. Znaczna większość obszaru I stanowi jednak pola uprawne, które wykorzystywane są rolniczo.

Obszar II stanowi powierzchnię 19,2 ha. Od strony północnej i wschodniej ograniczony jest drogami gminnymi. Południową granicę stanowi droga polna, a od wschodu, granica przebiega wzdłuż granicy działki ewidencyjnej na terenach odłogowanych oraz częściowo przez zadrzewienie śródpolne.

Obszar opracowania stanowi teren gruntów odłogowanych.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy nie posiada dostępu do żadnej sieci. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewniają drogi gminne, wyznaczające północną i wschodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru II brak jest większych zadrzewień, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności wzdłuż dróg. Znaczna większość obszaru II stanowi jednak użytki rolne, niewykorzystywane rolniczo. Na obszarze tym istnieje jednak sieć rowów nawadniających.

Obszar III stanowi powierzchnię 43,2 ha. Od strony zachodniej i wschodniej ograniczony jest drogami, od zachodu drogą gminną. Południową i północną granicę stanowią granice działek ewidencyjnych na terenach odłogowanych.

Obszar opracowania stanowi teren gruntów odłogowanych.

W zakresie uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej, obszar analizy nie posiada dostępu do żadnej sieci. Brak jest ponadto systemu komunikacyjnego, a dostęp do niego zapewniają drogi gminne, wyznaczające zachodnią i wschodnią granicę obszaru planu.

W granicach obszaru III istnieją istotne zadrzewienia, poza drzewami zlokalizowanymi na granicach obszaru, w szczególności wzdłuż dróg. W północno-zachodnim fragmencie analizowanego terenu zlokalizowane są zadrzewienia śródpolne. Ponadto, znajduje się tam

niewielki użytek leśny o powierzchni 6478 m², którego siedlisko stanowią sosny w wieku 65 lat. Znaczna większość obszaru II stanowi jednak użytki rolne, niewykorzystywane rolniczo. Na obszarze tym istnieje jednak sieć rowów nawadniających.

Obszar opracowania planu jest zasadniczo płaski i brak jest na nim jakichkolwiek form ukształtowania terenu, oprócz nieznacznych wzniesień w graniach obszaru I. Powierzchnia terenu analizy cechuje się jednak nachyleniem południowo-zachodnim, co oznacza, iż cały obszar posiada predyspozycje do lokalizacji elektrowni słonecznych. Najwyżej położony punkt w granicach opracowania znajduje się na wysokości około 162,5 m n. p. m.

W granicach obszaru opracowania nie stwierdzono występowania żadnych form wód powierzchniowych, oprócz sieci rowów nawadniających lokalne tereny rolnicze. Zanotowano jednak obecność Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w postaci nieudokumentowanego GZWP nr 215 „Subniecka warszawska”.

Na analizowanym obszarze można spodziewać się przede wszystkim wystąpienia zanieczyszczeń związanych z działalnością człowieka lub spływu zanieczyszczeń z terenów sąsiadujących. Brak jest jednak jakichkolwiek badań dotyczących ich wpływu na tereny sąsiednie, w tym na obszar opracowania.

Na obszarze planu brak jest jakichkolwiek znacznych zanieczyszczeń powietrza. Mogą one być jedynie związane z ruchem samochodowym na drogach, a także z emisją zanieczyszczeń związanych z ogrzewaniem domowym w sąsiedztwie planu.

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w bezpośrednim lub pośrednim sąsiedztwie dróg publicznych. Podczas wizji terenowej nie przeprowadzono żadnych badań akustycznych na obszarach objętych opracowaniem, jednak nie stwierdzono występowania znacznego negatywnego oddziaływania akustycznego.

Wpływ eksploatacji odnawialnych źródeł energii nie niesie bezpośrednio za sobą negatywnych konsekwencji dla stanu środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze. Jedyne zagrożenia spowodowane przez produkcję energii elektrycznej w ww. sposób mogą odnosić się do niesprawnego sprzętu.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy. Chronią one również wartości środowiskowe i kulturowe występujące na danym terenie.

Tereny położone w granicach obszarów chronionych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie są szczególnie wrażliwe na niekorzystny wpływ nieuporządkowanego zagospodarowania, w związku z tym niezwykle istotne jest wprowadzenie w planie szczegółowych nakazów i zakazów dotyczących gabarytów zabudowy oraz ochrony środowiska. Uporządkowanie pozwoli na zrównoważony rozwój i na zachowanie walorów terenu oraz stworzy komfortowe warunki życia mieszkańców gminy. Ponadto istotne jest ustalenie szczegółowych nakazów i zakazów w zakresie przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Brak tego typu zapisów może wiązać się z konsekwencjami w postaci zanieczyszczenia wód gruntowych poprzez niewłaściwe odprowadzanie ścieków lub wprowadzenie ogrzewania powodującego znaczną emisję szkodliwych substancji do atmosfery.

Ocenę tendencji zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu można rozważać wariantowo.

I wariant – gdy nie nastąpi żadne zainwestowanie, teren nie zostanie zagospodarowany,

pozostanie w aktualnym użytkowaniu – zmiany można ocenić jako korzystne, ze względu na pozostawienie istniejącego stanu środowiska.

II wariant – gdy plan nie zostanie uchwalony, zmiany można ocenić jako korzystne, ze względu na zachowanie rolniczego charakteru obszaru.

Obecne użytkowanie terenu objętego mpzp nie powoduje degradacji środowiska. Z powodu lokalizacji obszaru oraz użytkowania terenu.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego umożliwi zagospodarowanie przestrzenne na określonych warunkach i zasadach poza obszarem zagrożonym podtopieniami.

W granicach obszaru objętego opracowaniem występuje obszar podlegający ochronie na podstawie *Ustawy o ochronie przyrody* - Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Obszar chronionego krajobrazu jest uznany za cenny ze względu na wyróżniający się krajobraz, zróżnicowanie ekosystemów lub pełnią często funkcję korytarzy ekologicznych między ważniejszymi obszarami chronionymi, np. parkami narodowymi, krajobrazowymi i rezerwatami.

Do potencjalnych problemów związanych z ochroną przyrody zaliczyć można brak pełnego wyposażenia w system kanalizacji sanitarnej, co może spowodować zanieczyszczenie gleby i wód gruntowych.

Potencjalnym problemem jest również sieć śródpolnych rowów melioracyjnych, jednakże uwzględniając ich niewielką skalę, stosunki wodne na analizowanym obszarze nie ulegną zmianie.

W związku z powyższym, brak jest na danym terenie obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem wynikającym z ustaleń projektu planu.

Ochronę najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazu zapewniają obszary i obiekty powołane na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Analizowany obszar położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Potencjalnym problemem, w związku z lokalizacją w granicach ww. OChK, jest ingerencja w obszary objęte ochroną. W związku z charakterem planowanego przeznaczenia i wyznaczeniem nieprzekraczalnej linii zabudowy, ochrona środowiska na analizowanym obszarze nie zostanie podważona. Tym samym projekt nie naruszy ustaleń §4 i §5 Uchwały Nr XXX/671/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Należy podkreślić, iż dla zabezpieczenia środowiska przed negatywnymi wpływami, w projekcie planu wprowadzono zapisy, których realizacja w pełni zabezpieczy środowisko przyrodnicze. Ponadto realizacja ustaleń planu pomoże zapobiec wprowadzeniu zabudowy opartej na decyzjach o warunkach zabudowy, które zazwyczaj zawierają znacznie mniej rygorystyczne zasady zagospodarowania i obwarowania środowiskowe, niż plany miejscowe.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zakłada realizację elektrowni fotowoltaicznych.

Na etapie eksploatacji paneli fotowoltaicznych nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. Działalność elektrowni nie powoduje emisji hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza, nie generuje również odpadów.

Największe przekształcenia będą dotyczyły terenów dotychczas niezabudowanych,

użytkowanych rolniczo. Skutki realizacji planu spowodują zagospodarowanie i zmianę przeznaczenia terenów rolniczych, a co za tym idzie zniszczone zostaną siedliska i ostoje roślin oraz zwierząt. Na powyższych terenach występują rośliny i zwierzęta typowe przede wszystkim dla środowiska rolniczego. Podczas wizji terenowej wstępnie nie stwierdzono występowania żadnych gatunków roślin, grzybów i zwierząt chronionych na obszarach opracowania. W przypadku stwierdzenia ich występowania na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

Negatywnym oddziaływaniem paneli fotowoltaicznych mogą być refleksy świetlne powodujące oślepianie ptaków. Ponadto ptaki związane ze środowiskiem wodnym mogą mylić błyszczące powierzchnie z lustrem wody. W związku z tym powierzchnie paneli pokrywa się warstwą antyrefleksyjną.

W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin lub zwierząt chronionych na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

W związku z powyższym, uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną, florę i faunę w granicach obszaru planu.

Elektrownie fotowoltaiczne są urządzeniami neutralnymi dla ludzi. Nie powodują emisji hałasu oraz innych uciążliwości. Potencjalny negatywny wpływ paneli na otoczenie to niepokój optyczny wywołany refleksami świetlnymi, co powoduje, że elektrownie słoneczne uznaje się za niekorzystne sąsiedztwo dla lotnisk i tras przelotów statków powietrznych (możliwość oślepienia pilotów). W celu ograniczenia niepożądanego zjawiska, panele pokrywa się powłoką antyrefleksyjną. Nie przewiduje się dodatkowego ograniczenia wpływu na tereny mieszkaniowe, ze względu na znaczną odległość od tych terenów.

Projektowane zagospodarowanie nie powinno wprowadzać dodatkowych ewentualnych zagrożeń dla zdrowia ludzi na terenach objętych projektem planu oraz na pozostałych w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń, pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz w prognozie. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych projektu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na opisywanym terenie.

Można przyjąć, że realizacja założeń projektu planu nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko wodne oraz nie powinna spowodować nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”. Planowane rozwiązania w zakresie podłączenia do sieci wodociągowej pozwolą na zachowanie ilościowych zasobów wodnych wód podziemnych.

Przy uwzględnieniu zapisów projektu planu oraz przepisów odrębnych zostanie zminimalizowany negatywny wpływ planu na jakość i ilość wód gruntowych i podziemnych, jak również wód i gleb znajdujących się w obrębie planu.

Dopuszczona w planie projektowana zabudowa mogłaby dodatkowo wpływać negatywnie na powietrze poprzez stosowanie paliw wysokoemisyjnych. Z tego powodu ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub odnawialne źródła energii.

Elektrownia fotowoltaiczna nie będzie stanowiła źródła zanieczyszczeń powietrza ze względu na brak źródeł emisji.

Zapisy planu dotyczące podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, powinny uniemożliwić lub zminimalizować ewentualne zanieczyszczenie powierzchni ziemi związane z funkcjonowaniem przyszłych terenów zabudowy.

W miarę zagospodarowania terenów przeznaczonych pod elektrownię fotowoltaiczną i związane z nią budynki, zwiększać się będzie ilość odpadów generowanych na obszarze opracowania. Podlegać one powinny segregacji w miejscu wytworzenia i dalej być przekazywane do utylizacji. Projekt planu ustala nakaz, aby gromadzenie i usuwanie odpadów było prowadzone w sposób zgodny z ustaleniami przepisów odrębnych, czyli z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Działania te powinny uwzględniać segregację odpadów i właściwego zabezpieczania odpadów niebezpiecznych.

Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (projekt uchwały miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) i projektu rysunku planu miejscowego można przyjąć, że nie nastąpi degradacja krajobrazu, nastąpi natomiast jego jakościowa zmiana. Przyczynią się do tego przede wszystkim zapisy projektu planu opisane w zasadach ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz szczegółowe parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Proponowane zmiany mają charakter lokalny, dlatego brak jest istotnego wpływu na klimat. Emisja do powietrza pochodząca z terenów zurbanizowanych będzie zgodna ze standardami emisji określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

Istotny jest natomiast zamiar lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych, których oddziaływanie na klimat daje pozytywne efekty, zmniejszając globalną emisję dwutlenku węgla, przyczyniającego się do wzrostu temperatur.

Projekt planu wpłynie negatywnie na gleby w związku z realizacją zabudowy. Dlatego też zaleca się wykorzystanie zewnętrznej warstwy gleby spod budowli w celu zagospodarowania terenów zieleni ozdobnej.

Wpływ skutków realizacji planu na wody i elementy przyrody ożywionej został omówiony we wcześniejszych rozdziałach.

Na terenie objętym planem przewiduje się wzrost wartości dotychczasowych terenów ze względu na ustalone przeznaczenie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Teren objęty planem zlokalizowany jest w odległości około 5 km w kierunku północno-wschodnim od najbliższych Obszarów Natura 2000, tzn. Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008 oraz Specjalnego Obszaru Ochrony Ostoja Piska PLH280048. W związku z tym, nie przewiduje się negatywnego wpływu na cele i przedmiot obszaru Natura 2000.

Ponadto w związku z faktem, iż na obszarze objętym opracowaniem dopuszcza się wyłącznie zabudowania związane z elektrownią fotowoltaiczną oraz ogranicza się lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, również nie przewiduje się negatywnego wpływu projektu planu na integralność istniejących obszarów Natura 2000.

Powyższe zapisy wynikają z przepisów odrębnych i inwestor jest zobligowany do ich

przestrzegania podczas realizacji inwestycji, dlatego też w ustaleniach planu nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Opracowany projekt planu uwzględnia, przy założeniu realizacji uwag zawartych w niniejszej prognozie, ograniczenie ujemnego wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, a także ustala zasady tego zagospodarowania zgodnie z zasadami ochrony środowiska i polityką przestrzenną gminy.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska (w tym przypadku należy pamiętać, że dane muszą się odnosić do obszaru objętego projektem planu) lub w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego dokumentu.

Za najistotniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie w zakresie badania stanu jakościowego powietrza (proponowane prowadzenie badań raz na dwa lata).

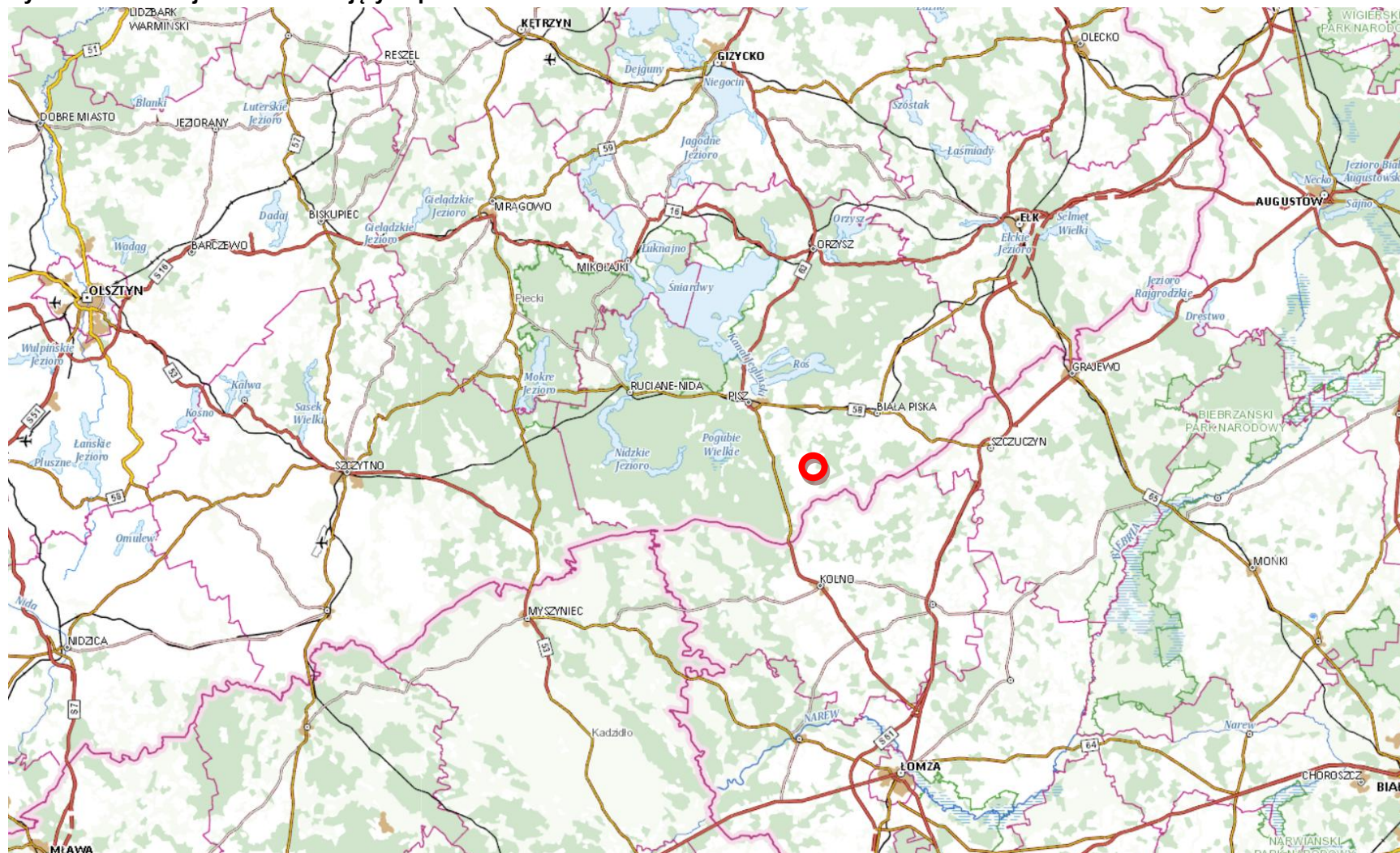
W pierwszym okresie po uchwaleniu planu może zaistnieć konieczność przeprowadzenia dodatkowych badań stanu środowiska lub zwiększenia ich częstotliwości, bądź dokładności, co umożliwiłoby określenie ewentualnych błędów nowego przeznaczenia i podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych.

Gmina Biała Piska położona jest w województwie pomorskim, w odległości około 66 km od najbliższej granicy państwa, w związku z tym nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Podsumowując stwierdza się, że proponowane w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązania, dotyczące terenów położonych w obrębie geodezyjnym Guzki, odnoszą się przede wszystkim do ustalenia wymagań w zakresie realizacji zabudowy produkującej energię elektroenergetyczną opartą na systemie fotowoltaicznym. Należy założyć, że przy stosowaniu się do wyżej przedstawionych wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez służby wojewódzkie i samorządowe prowadzonych inwestycji oraz przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z projektu planu miejscowego, proponowany sposób zagospodarowania nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego w skali lokalnej oraz większej. Co więcej obszary objęte planem nie zajmują dużej powierzchni w stosunku do powierzchni gminy i jej środowiska przyrodniczego.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

Ryc. 19. Lokalizacja obszarów objętych planem

Źródło: geoportal.gov.pl

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zmianami), w związku z art. 74a ust. 2 ww. ustawy oświadczam, że:

- ☐ ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:
- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
 - b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
 - c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
 - d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych.
- ☒ ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brałem udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zarchiwizowanej Okręgowej
Izby Urbanistów Z-561

.....
(podpis autora prognozy oddziaływania na
środowisko, a w przypadku zespołu autorów -
kierującego tym zespołem)